

بِهَنَدِي چَوَارَهَم

شوبهه ی نُهوانه ی که نَاههنگ گِیران به دروست داده نینن

بِه شِی یه که م

شوبهه گانیان له قورنانی پیروژدا

بِه شِی دووهم

شوبهه گانیان له فهرموده ی پیروزی پیغه مبهردا صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ

بِه شِی سییه م

نُه و شوبهانه ی که راو بوچونن

شوبهه ی^۱ نه وانه ی که ناھهنگ گێران به دروست داده نین:

هنده ی له وانه ی ناھهنگ ده گێرن به و بۆنه وه یه، چه ند شوبهه یه ک باس ده که ن و وا گو مان ده بن که نه وه حه ق و راسته، به لام له راستیدا سه رابیکه و به س، چونکه شوبهه کانیان:

أ- یان ده قیکی راسته به لام به روونی و ئاشکرای ده لاله ت له سه ر مه به سه ته که یان ناکات و مانای سه ره کی به لگه که ده گۆرن و له شوینی خویدا به کاری ناهینن (بحرفون الکلم عن مواضعه)^۲.

ب- یان ده قه که ناراسته و هه رچه نده به روونی و ئاشکراییش ده لاله ت بکاته سه ر مه به سه ته که یان به لام ده قیکی لاوازه و به به لگه حیساب ناکریت، چونکه له هه یج بواریک له بواره کانی شه رعدا کارو کرده وه به به لگه و فه رموده ی لاوازو هه لبه ستره و به ده م پیغه مبه ره وه ﷺ ناکریت.

وه هه روه ها نه و شوبهانه ش که ده یان هیننه وه ده کریت دابه شیان بکه ین به سه ر سی به شی بنچینه ی سه ره کیدا، به م شیوه یه:

یه که م: شوبهه کانیان له قورنای پیرۆزدا:

ئه مه ش به هینانه وه ی چه ند ئایه تیک له قورنای پیرۆزدا که ده یکه ن به به لگه بو نه وه ی شه رعیه ت بده ن به بیعه که یان و به هۆیه وه بیسه لمینن که به بی به لگه مه ولود ناخویننه وه و ناھهنگ ناگێرن به لکو پشت به قورنای ده به ستن و به لگه یان به ده سه ته وه یه، که بی گو مان ئه م ئایه تانه ش که نه وان ده یهیننه وه نابن به به لگه بو کاره که یان، چونکه هاوه لانی به پیزی پیغه مبه ر ﷺ ئاوا له م ئایه تانه نه گه یشتون و هه روه ها زانیانی ته فسیره و رافه کارانی قورنایش به م شیوه یه ته فسیره و لیکدانه وه یان بو نه م ئایه تانه نه کردوه.

دوو هه م: شوبهه کانیان له فه رموده ی پیرۆزی پیغه مبه ردا ﷺ:

هنده ی له شوبهه کانی تریان بریتین له چه ند فه رموده یه کی پیرۆزی پیغه مبه ری پیشه واما ن ﷺ که مانای سه ره کی فه رموده که یان گۆریوه و به هه له و بو مه به سه تی تر به کاری ده هینن، یان وته ی هنده ی له هاوه لائن و ناگه نه وه سه ر پیغه مبه ر ﷺ، وه له راستیشدا زۆریک له م فه رموده و وتانه نه ک ناگونجین و نابن به به لگه بو یان، به لکو ده بن به به لگه له سه ر خو یان و ده کریت وه ک به لگه له سه ر نه وان به یئیریته وه.

سییه م: نه و شوبهانه ی که را و بوچونن:

وه هنده ی له شوبهه کانی تریان که به هه یج شیوه یه ک نابن به به لگه و پشتیان پی نابه ستریت، بریتیه له را و بوچون و قیاسی هه له ی چه ند که سانیک که به وشه ی (به رای من، یان پیم وایه، یان ئاوا باشتره، یان.... و یان..... و یان....)، که نه مه قسه کردنه به ناوی دینه وه به بی به لگه، له کاتی کدا بنچینه ی هه مو قسه یه ک که به ناوی دینه وه بکریت بریتیه له به ده سه ته وه بوونی به لگه ی راست و دروست له قورنای و سوننه ت بو سه لماندنی قسه و بابه ته که.

¹ نه گه رچی نه وه ی نه وان ده یهیننه وه به شیکیان ئایه ت و فه رموده ن و له بنچینه دا هه ریه که یان له شوینی تاییه تی خو یاندا ده بن به به لگه و کاریان پی ده کریت، به لام نه وان یان جیگی خو یان نیه که تیییدا به کاریان ده هینن، وه یان مانا و مه به سه ته که ی ده گۆرن، بۆیه ده کریت لیره دا بلین نه مانه وه ک شوبهه یه ک به کار ده هینن بو شه رعیه ت دان به کاره که یان.

وه پشت به خوای په‌روه‌ردگار هر یه‌که‌یان له شوینی خۆیداو به به‌لگه‌ی قورئان و فه‌رموده‌ی راست و سه‌حیحی پیغه‌مبه‌ر ﷺ و وته‌ی زانایانی باوه‌ر پیکراوی ئەم ئوممه‌ته وه‌لام ده‌ده‌ینه‌وه بۆ ئەوه‌ی هه‌موو لایه‌کمان له‌سه‌ر چاو پ‌وشنی بین و کارێک نه‌که‌ین که خواو پیغه‌مبه‌ر ﷺ پیتی رازی نه‌بن و فه‌رمانی ئەوانی له‌سه‌ر نه‌بی‌ت.

به‌شی یه‌که‌م

شوبه‌ه‌کانیان له‌ قورئانی پیرۆزدا

شوبه‌ه‌ی یه‌که‌م:

یه‌کی له‌ شوبه‌هانه‌ی که ئەوان ده‌یکه‌ن به به‌لگه، ئەو ئایه‌ته‌ی خوای په‌روه‌ردگار که ده‌فه‌رمو‌یت: ﴿قُلْ بِفَضْلِ اللَّهِ وَرَحْمَتِهِ فَبِذَلِكَ فَلِطْرَحُوا﴾^۱ واته: (بلی: به‌ فه‌زل و په‌حمه‌تی خوا دلخۆش بن)، ده‌لێن: دلخۆشی به‌ پیغه‌مبه‌ر ﷺ خواستیکی فه‌رمان پیتی کراوه به به‌لگه‌ی ئەو ئایه‌ته، دوا‌یی ده‌لێن: خوای گه‌وره‌ فه‌رمانمان پیتی ده‌کات دلخۆش بین به (په‌حمه‌ت)، وه پیغه‌مبه‌ریش ﷺ گه‌وره‌ترین په‌حمه‌ته، وه به‌لگه‌یه‌کی تریان ئەوه‌یه که ده‌لێن خوای گه‌وره‌ ده‌فه‌رمو‌یت: ﴿وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا رَحْمَةً لِّلْعَالَمِينَ﴾^۲ واته: (تۆمان نه‌ناردووه ته‌نها به‌ په‌حمه‌ت نه‌بی‌ت بۆ هه‌موو خه‌لکی)، ئەوه یه‌کی له به‌لگه‌کانیان بوو.

له وه‌لامیاندا ده‌لێین:-

یه‌که‌م: - دانانی ئەو ئایه‌ته به به‌لگه‌ هاوه‌لان و پ‌یشین باسیان نه‌کردووه و به‌ ش‌یوازه ته‌فسیریان نه‌کردووه، وه ئەگه‌ر خ‌یریش بوایه و به‌ شیوه‌یه بوایه، ئەوا ئەوان پ‌یشمان ده‌که‌وتن و ئەنجامیان ده‌دا، وه داه‌ینانی بیدعه‌ش له دیندا که به‌لگه‌ی له‌سه‌ر نه‌بی‌ت به‌سه‌ر خاوه‌نه‌که‌یدا ده‌دریته‌وه، وه ته‌فسیری سه‌له‌ف بۆ ئەو ئایه‌ته و ته‌یان له‌سه‌ری ئەوه‌یه که (فه‌زل و ره‌حمه‌تی خوا) بریتیه له ئیسلام و سوننه‌ت .

دووهم: - وه ته‌فسیر کردنی (الرحمة) له ئایه‌تی ﴿وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا رَحْمَةً لِّلْعَالَمِينَ﴾ به دلخۆش بوون به له دایک بوونی پیغه‌مبه‌ر ﷺ هه‌له‌یه، چونکه ئەو ئایه‌ته به‌لگه‌یه له‌سه‌ر ناردنی پیغه‌مبه‌ر ﷺ به په‌یامی پیغه‌مبه‌رایه‌تی نه‌که له دایک بوونی، وه نیوانی له‌دایک بوونی و ناردنی وه‌ک پیغه‌مبه‌ر ﷺ نزیکه‌ی (۴۰) سال بووه، وه هه‌موو ئەو ده‌قانه‌ی وه‌صفی پیغه‌مبه‌ر ﷺ ده‌که‌ن به (په‌حمه‌ت)، ئەوه وه‌صفه‌که بۆ دوا‌ی ناردنیه‌تی وه‌ک پیغه‌مبه‌ر ﷺ، وه ه‌یچ به‌لگه‌یه‌ک نیه له‌سه‌ر ئەوه‌ی که له دایک بوونی به‌په‌حمه‌ت وه‌صف کرابی‌ت.

³ یونس/ ۵۸

⁴ الأنبياء/ ۱۰۷

شوبه‌ی دووهم:

وه یه‌کی له و شوبه‌هانی تر که به به‌لگه ئه‌یهینه‌وه بۆ دروستیه‌تی مه‌لود خویندنه‌وه، ئه‌و ئایه‌ته‌یه که خوای گه‌وره ده‌فه‌رمویت: ﴿إِنَّا أَرْسَلْنَاكَ شَهِدًا وَمُبَشِّرًا وَنَذِيرًا لِّتُؤْمِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَتُعَزِّرُوهُ وَتُوَقِّرُوهُ وَتُسَبِّحُوهُ بُكْرَةً وَأَصِيلًا﴾^٥، واته: (به راستی تۆمان ناردوو به شاهد و مژده ده‌رو ترسینه‌ر، تا بپوا به خواو پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی بهینن و یارمه‌تی بدن و پیزی بگرن و به گه‌وره‌ی دابنینه‌ن، وه به‌یانی و ئیواران ته‌سبیحاتی خوا بکه‌ن)، ئه‌م ئایه‌ته که فه‌رمان به ریز‌گرتن و پشتگیری پیغه‌مبه‌ر ﷺ ده‌کات، به‌سه‌ر که‌سانیکدا هاتۆته خواره‌وه که زۆر له‌ئیمه به ته‌قواترو به‌ریزتر بوون و پیر به مانای ئایه‌ته‌که ریزو پشتگیری خویان بۆ پیغه‌مبه‌ر ﷺ ده‌ربریوه، جا ئایا ئه‌وان عه‌قلیان به‌وه نه‌شکاوه که ئه‌م یاده بکه‌نه‌وه؟! یان به ته‌واوی دلنیا بوون له‌وه‌ی که به‌و شیوازه خۆشه‌ویستی و پشتگیری ده‌رنا‌برد‌ریت؟ دیاره وه‌لامه‌که‌ی پرونه، چونکه ئه‌وان زانیویانه که خۆشویستنی پیغه‌مبه‌ر ﷺ به شوین که‌وتنی سونه‌ته‌کانیه‌تی نه‌ک به ناههنگ گپران و مه‌لود خویندنه‌وه به بۆنه‌ی له دایک بوونی .

شوبه‌ی سی‌یه‌م:

وه ئایه‌تیکی تر که ده‌یکه‌ن به به‌لگه، ئه‌و ئایه‌ته‌یه که خوای گه‌وره ده‌فه‌رمویت: ﴿وَرَفَعْنَا لَكَ ذِكْرَكَ﴾^٦، له وه‌لامی ئه‌م شوبه‌یه‌دا ده‌لین: به‌رز پراگرتنی ناوی پیغه‌مبه‌ر ﷺ به‌وه نابیت که ئیمه به هه‌ر هۆکارو کرده‌وه‌یه‌ک، جا بیدعه بیت یان تاوان، ناوی پیغه‌مبه‌ر ﷺ به‌رز پراگرتن، به‌لکو به‌رز پراگرتنی ناوی پیغه‌مبه‌ر ﷺ به زیندوو کردنه‌وه‌ی سونه‌ته‌کانی و سه‌لاوته‌ی لیدان و مراندنی بیدعه‌کان ده‌کریت، وه که خوای گه‌وره‌ش ناوی به‌رز کردۆته‌وه به‌وه کردوویه‌تی که‌وا بیست و چوار سه‌عات و به‌رده‌وام له کاتی بانگدا له‌گه‌ل ناوی خوای گه‌وره ناوی (محمد رسول الله) ده‌هینریت ﷺ، وه خۆی و فریشته‌کانی سه‌لاواتی له‌سه‌ر ده‌دن و فه‌رمانیش به بپواداران ده‌کات که سه‌لاواتی له‌سه‌ر بدن وه‌ک ده‌فه‌رموئ: ﴿إِنَّ اللَّهَ وَمَلَائِكَتَهُ يُصَلُّونَ عَلَى النَّبِيِّ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا صَلُّوا عَلَيْهِ وَسَلِّمُوا تَسْلِيمًا﴾^٧ واته: (به راستی خواو فریشته‌کانی سه‌لاوته له‌سه‌ر پیغه‌مبه‌ر ﷺ ده‌دن، ئه‌ی ئه‌وانه‌ی ئیمانان هیناوه ئیوه‌ش سه‌لاوته‌ی له‌سه‌ر لیدن.....).

شوبه‌ی چواره‌م:

شوبه‌یه‌کی تریان بریتیه له دابه‌زاندنی سینی و سفره‌یه‌ک خواردن له ئاسمانه‌وه بۆ سه‌ر عیسی علیه السلام و شوین که‌وتوانی وه‌ک خوای گه‌وره ده‌فه‌رمویت: ﴿قَالَ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ اللَّهُمَّ رَبَّنَا أَنْزِلْ عَلَيْنَا مَائِدَةً مِنَ السَّمَاءِ تَكُونُ لَنَا عِيدًا لِأَوَّلِنَا وَآخِرِنَا وَآيَةً مِنْكَ وَارْزُقْنَا وَأَنْتَ خَيْرُ الرَّازِقِينَ﴾^٨ واته: (عیسی وتی: خوايه گیان سفره‌یه‌ک خواردن له ئاسمانه‌وه بۆ ئیمه بنیره تا ببیت به جه‌ژن بۆ سه‌ره‌تاو ئاخری ئیمه و به‌لگه‌یه‌ک بیت

5 الفتح/ ٨ و ٩

6 الشرح: ٤

7 الأحزاب/ ٥٦

8 المائدة/ ١١٤

له سه‌ر گه‌وره‌یی تو، وه‌ پزق و پۆزیمان بده به‌ پاستی تو باشتترین پۆزی ده‌ری، وه‌ ده‌لێن دابه‌زینی سینیه‌ک خواردن ببیت به‌ جه‌ژن بو عیسی علیه السلام و شوین که‌وتوانی، ئه‌وه‌ هیچ بی شه‌رعیه‌کی تیدا نیه‌ که‌ پۆزی له‌ دایک بوونی پیغه‌مبه‌ر ﷺ بکریت به‌ جه‌ژن و پۆزی ئاهه‌نگ گێران و مه‌ولود خویندنه‌وه‌.

له‌ وه‌لامی ئەم شوبهه‌یه‌دا ده‌لێین:

- ۱- ئه‌وه‌ هیچ که‌ ئەم ئایه‌ته‌ ناگونجی لێرده‌دا به‌ به‌لگه‌ به‌یتریته‌وه‌، چونکه‌ ئەمه‌ تاییه‌ت بووه‌ به‌وان.
- ۲- کاتیکیش ئایینی پیروزی ئیسلام هات دوو جه‌ژنی بو موسلمانان بریاردا له‌ جیاتی هه‌موو جه‌ژنه‌کانی سه‌رده‌می جاهیلی، وه‌ک پیغه‌مبه‌ر ﷺ ده‌فه‌رمویت: (کان لکم یومان تلعبون فیهما، وقد أبدلکم الله بهما خیراً منهما، یوم الفطر ویوم الأضحی) ، واته‌: (ئێوه‌ دوو پۆژتان هه‌بووه‌ ئاهه‌نگتان تیدا گێراوه‌و یاریتان تیدا کردووه‌، به‌ پاستی خوی گه‌وره‌ ئه‌و دوو پۆژه‌ی بو گۆرین به‌ دوو پۆزی چاکتر له‌وانه‌، واته‌ جه‌ژنی ره‌مه‌زان و قوربان).

به شی دووه م

شوبهه گانیان له فهرموده ی پیروزی پیغه مبهردا ﷺ

شوبهه ی یه که م:

شوبهه ی یه که میان ئه و فهرموده ی پیغه مبهره ﷺ که ده فهرمویت: (مَنْ سَنَّ فِي الْإِسْلَامِ سَنَةً حَسَنَةً فَلَهُ أَجْرُهَا وَأَجْرُ مَنْ عَمَلَ بِهَا إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ)^{١٠}، واته: (هر که سیک ریگایه کی چاک له ئیسلامدا دابهینیت، ئه وه ئه جرو پاداشتی خویی و ئه وانیش که کاری پی ده که ن پی دهگات ههتا رۆژی قیامت).

وهک له ناوه رۆکی فهرموده که دا دهرده که ویت که مه بهست له (السنة الحسنة) بریتیه له سوننه تیک که له بنچینه دا له شه رعدایه و به لگه ی له سه ره، به لام خه لکی وازیان لی هیناوه یان ئه نجامی نادهن، وهک شیخ سلیم الهلالی له کتیبی (البدعة وأثرها السی فی الأمة) دا ده لیت: (خیرو مال به خشین شتیکی شه رعیه و هه ره له زوه وه ئه نجام دراوه به دهق و به لگه، ئایا وا ده بینن که ئه و هاوه له بیدعه یه کی هه سه نه و چاکی هینابیت که پیشتر له دیندا نه بووه؟!)^{١١}.

وه ههروه ها ده لیت: (سوننه تی هه سه نه و چاک؛ بریتیه له زیندوو کردنه وه ی کاریکی شه رعی که خه لکی له و کاته دا ئه نجامی نادهن و وازیان لی هیناوه، وه له سه رده می ئیستادا ئه گه ره که سیک سوننه تیکی وازیان لی هیناوه زیندوو بکاته وه، پی ناوتریت: بیدعه یه کی هه سه نه و چاکی هیناوه، به لکو ده وتریت: سوننه تیکی هه سه نه و چاکی هیناوه، که و ابو سوننه تی هه سه نه و چاک ئه وه یه که بنچینه یه کی شه رعی و به لگه ی راست و دروستی له سه ر بیت و خه لکیش وازیان لی هینابیت و پاشان یه کی یک بیت و ئه و سوننه ته له ناو خه لکید زیندوو بکاته وه؛ نمونه ش وهک ئه وه ی که عومه ری کوری خه طاب ره زای خوی لی بیت ئه نجامی دا که بریتی بوو له زیندوو کردنه وه ی سوننه تی نوژی ته رپاویح به جه ماعت و به یانزه رکات)^{١٢}.

وه زیندوو کردنه وه ی سوننه تی تریش که ئیستا خه لکی ئه نجامی نادهن، وهک نوژی کردنی هه ردوو جه ژنه کان له نوژیگه (المصلی) که پیغه مبهر ﷺ له مزگهوت ئه نجامی نه ده دان، وه که ئیستاش که سیک بیت و له گه ل خه لکی ناوچه که بچن له دهره وه ی شار نوژی بکه ن، ئه وه پی ناوتریت بیدعه یه کی هه سه نه ی هیناوه، به لکو ده وتریت سوننه تیکی هه سه نه ی هیناوه؛ چونکه وهک باسماڤ کرد پیغه مبهر ﷺ ئه و دوو نوژی ه ی له مزگهوت نه کردوون و ئه نجام دانیان له دهره وه زیندوو کردنه وه شوین که وتنی سوننه تی پیغه مبهری پیشه و امانه ﷺ، وه یان ئه و سوننه تانه ی که زۆر به که می ئه نجام دهرین وهک ئه نجام دانی نوژی مردوو به جه ماعت، یان ئه نجام دانی (مه ره

¹⁰ أخرجه مسلم (١٠١٧) و (٢٠٧٣)، وأخرجه أحمد (١٩١٧٧) و (١٩١٩٥) و (١٩٢٢١) و (١٩٢٢٣) و (١٩٢٢٧)، والترمذي (٢٦٧٥)، والنسائي (٢٥٥٣) وفي الكبرى (٢٣٣٥/٢)، وابن ماجه (٢٠٣)، وغيرهم.

¹¹ البدعة وأثرها السی فی الأمة ص: ٢٦ سلیم الهلالی.

¹² هه مان سه رچاوه ی پیشوو.

مندالله) (العقیقة)^{۱۳} وه زۆر سوننه تی تریش که ئیستا ئه نجام نادرین، زیندوو کردنه وه یان بریتیه له سوننه تی حه سه نه و چاک، چونکه له بنچینه دا خو یان سوننه تن و خه لگی وازیان لی هیناون و ئیستا ئه نجامیان ناده ن.

که وابوو ئه م فه رموده یه ناگونجیت به به لگه بهینریتیه وه بۆ شه رعیه ت دان به کاریکی داهینراوو بیدعه ی وه ک (مه ولود خویندنه وه و ناههنگ گپران به و بۆنه یه وه)، چونکه وه ک پوون و ئاشکرایه که ئه م کاره هیچ به لگه و بنچینه یه کی شه رعی له سه ر نیه و به لکو داهینراوو بیدعه یه .

وه به کار هینانی ئه م فه رموده یه ش به به لگه گوپینی مانای پاسته قینه ی فه رموده که یه، که گومانی تیدا نیه مانا و مه به سستی فه رموده که ئه مه ناگه یه نیت.

وه هه روه ها شیخ محمد بن صالح العثیمین ره حمه تی خوای لی بیت ده لیت: (به پاستی مانای (من سن) واته: (هه ر که سیک سوننه تیک زیندوو بکاته وه که پیشتر هه بووه و به لام ئیستا نه ماوه و ئه ویش زیندوو ی ده کاته وه)، وه هه روه ها ده لیت: (السن) لی ره دا به مانای کار پیگردن و جی به جی کردن دیت نه ک به مانای شه رعیه ت پیدان و داهینانی له لایه ن خو یه وه، وه مانای فه رموده که (من سن فی الإسلام سنة حسنة) به م شیوه یه ی لی دیت: (من عمل بها تنفیذاً لا تشريعاً) واته: کاریکردن و جی به جی کردنی نه ک شه رعیه ت پیدان و به شه رع دانانی؛ چونکه دانانی شه رع پیگه پی نه دراوه (کل بدعة ضلالة)^{۱۴}.

وه له وه لامی پرسیاریکدا که ئاراسته ی شیخ صالح بن فوزان الفوزان کرا ده رباره ی فه رموده ی (من سن فی الإسلام سنة حسنة)، که بیدعه چیه کان (أهل البدع) ده یکه ن به به لگه بۆ پاراندنه وه و شه رعیه ت دان به بیدعه کانیان. **ئه ویش له وه لامدا وتی:** ئه م فه رموده یه ی پیغه مبه ر ﷺ که ده فه رمویت: (من سن فی الإسلام سنة حسنة) خو ی به لگه یه له سه ر بیدعه چیه کان؛ چونکه پیغه مبه ر ﷺ نه یفه رموو: (من ابتدع فی الإسلام بدعة حسنة)، به لکو وه ک دیاره فه رمویه تی: (من سن فی الإسلام سنة حسنة)، وه (سنة حسنة) له ئیسلامدا بریتیه له زیندوو کردنه وه ی سوننه ت، وه زیندوو کردنه وه ی سوننه تیش ئه وه یه که خه لکی نایزانن و پیی ئاگادار نین، یان له بیریان چۆته وه؛ وه هه ندی له زانایان زیندوو ی ده که نه وه و خه لکیش شوینیان ده که ون.

وه به لگه ش له سه ر ئه م ته فسیره هۆکاری فه رموده که یه، ئه ویش ئه وه بوو که پیغه مبه ر ﷺ هانی خه لکیدا بۆ خیرو چاکه کردن کاتیک که هه ندی خه لگی ده ست کورت و موحتاج هاتنه لای، پاشان خه لکی له مزگه وت کۆکرده وه و وتاری بۆ خویندنه وه و هانی دان و جولاندنی بۆ خیرو چاکه کردن، دواتر که پیغه مبه ر ﷺ له وتاره که بۆوه، پیاویک له هاوه لان هات و توره که یه کی پاره پی بوو، توره که یه کی گه وره بوو که ده سستی ماندوو ببوو به هه لگرتنی و له به ر ده سستی پیغه مبه ری ﷺ دانا، پاشان خه لکیش شوینی که وتن، کاتیک پیغه مبه ر ﷺ بینی که خه لکی زۆر خیریان هینا و خیره که زۆر بوو، دم و چاوی گه شایه وه و خو شی و شادی پیوه دیار بوو، وه فه رموی: (من سن فی الإسلام سنة حسنة فله اجرها واجر من عمل بها الی یوم القیامة) وه ئه م هاوه له به رپزه به و ماله زۆره وه

¹³ (مه ره مندالله) (العقیقة): بریتیه له ئه نجام دان و سه رپیرینی ئاژه ل بۆ مندالی تازه له دایک بوو له دوا ی تپه ر بوونی هه فته ی یه که می ته مه نی، که بۆ مندالی کور دوو ئاژه له و بۆ کچیش یه ک ئاژه ل، وه ئه گه ر که سه که هه ژارو نه بوو بوو ئه و بۆ کورپیش ده توانیت هه ر یه ک ئاژه ل سه ر بپریت.

¹⁴ الإبداع فی کمال الشرع وخطر الإبتداع، شیخ محمد بن صالح العثیمین رحمه الله، (ص/۲۶).

هات، وه کاتی که خه لکی بینیان شوینی که وتن و پیش برکێیان ده کرد له سه ر ئه م کاره، وه بۆیان بوو به سوننه تیکی حه سه نه و چاک.

وه چاکه و خێر کردنیش به هه ژاران له سوننه تی پیغه مبه رانه و خوی پاره رده گاریش فه رمانی پیکردوه، وه پیغه مبه ریش ﷺ به هه مان شیوه فه رمانی پیکردوه، به لام ئه م هاوه له به رپژه زیندووی کرده وه کاری پیکرد، خه لکیش چاویان لێ کردو هه مان کاری ئه ویان ئه نجامدا، وه بوو به هۆکاریکی خێر بۆیان.

وه له فه رموده یه کی تریشدا پیغه مبه ر ﷺ ده فه رمویت: (من دعا الی الهدی کان له الأجر مثل أجر من تبعه، لا ینقص ذلك من أجورهم شیئاً، و من دعا الی ضلالة کان علیه من الإثم من آثم من تبعه، لا ینقص ذلك من آثمهم شیئاً)^{۱۵} واته: (هه ر که سێک بانگه وازی بکات بۆ پینمایی کردن و کاری چاکه، ئه وه ئه جرو پاداشتی هه موو ئه وانه شی بۆ هه یه که شوینی ده که ون، به بی ئه وه ی هێچ له ئه جرو پاداشتی ئه وان که م بیته وه، وه هه ر که سێکیش بانگه وازی بکات بۆ گو مریی و کاری خراپه، ئه و گونا هه تاوانی هه موو ئه وانه شی له سه ر ده بییت که شوینی ده که ون، به بی ئه وه ی هێچ له گونا هه تاوانی ئه وان که م بیته وه)^{۱۶}.

وه شیخ محمد ناصر الدین الألبانی په حمه تی خوی لێ بییت له (البدع والشبهات) دا ده لیت: (ئه م فه رموده یه به پێچه وانه ی مانا راسته قینه که ی پیغه مبه ر ﷺ ته فسیر ده که ن، که پێچه وانه که شی هێچ ناکۆک نیه له گه ل ئه م قاعیده و بنجینه ئیسلامیه: (کل بدعة ضلالة، و کل ضلالة فی النار)، وه فه رموده که ئاوا ته فسیر ده که ن و ده لین: (من سن فی الإسلام سنة حسنة)، واته: (من ابتدع فی الإسلام بدعة حسنة)، به واتای: (هه ر که سێک بیدعه یه کی چاک له دیندا دابهینیت)، وه ئه مه ش ته فسیر و لیکدانه وه یه کی باطله)^{۱۷}.

شوبه های دووم:

وه شوبه یه کی تریان ئه و فه رموده یه ی پیغه مبه ره ﷺ که ده رباره ی گه وره یی پۆژی هه ینی (جمعة) ده فه رمویت: (من أفضل أيامكم يوم الجمعة، فيه خلق آدم، وفيه قبض....)^{۱۸}، واته: (له باشتزین پۆژه کانتان پۆژی هه ینی یه، ئاده م له و پۆژه دا دروست کرا وه هه ر له و پۆژه شدا مردو وه).

محمد بن علوي المالکي له کتیبی (الذخائر الحمديّة) داو لاپه ره (۲۷۰) ئه م شوبه یه ده هینیت، وه هه ره ها (یوسف بن هاشم الرفاعي) هه مان شوبه باس ده کات و ده یکه ن به به لگه بۆ شه رعیه ت دان به بیدعه ی مه ولود خویندنه وه و ناھنگ گێران به و بۆنه یه وه.

وه ئه م فه رموده یه ی که پیشتر باسکرا، مانا که ی زۆر ئاشکرا و پوونه و هێچ شتیکی نادیارو شارا وه ی تیدا نیه، به لام ئه وه ی جیگای سه ر سو پمان و سه ر سامیه ئه وه یه که ئه وان به شیوه یه که ته فسیری ده که ن و باس له

¹⁵ رواه مسلم (۲۶۷۴)، وأخرجه مالك في (موطئه) في كتاب القرآن (۵۰۷)، وأخرجه موصولاً أحمد (۹۱۷۱)، وأبو داود (۴۶۰۹)،

والترمذي (۲۶۷۴)، والدارمي (۵۱۳)، وابن ماجه (۲۰۶)، وغيرهم.

¹⁶ البدع وأثرها السئ، شيخ صالح بن فوزان الفوزان.ص

¹⁷ البدع والشبهات، للشيخ محمد ناصر الدين الألباني رحمه الله.ص

¹⁸ مسند أحمد بن حنبل (۱۵۸۳۷)، سنن ابن ماجه (۱۰۷۱ و ۱۶۳۲)، سنن أبي داود (۸۹۶)، صحيح ابن خزيمة (۱۶۲۸)، صحيح ابن حبان

۹۱۱، معرفة الصحابة لأبي نعيم الأصبهاني ۹۲۶.

فهرموده که ده‌که‌ن، که هیچ که سیکێ ژیرو خاوه‌ن هۆش و بیر ئەم جۆره ته‌فسیرو لی‌کدانه‌وه‌یه وه‌رناگری‌ت و برپوای پی‌ ناهینیت.

لی‌کدانه‌وه‌ی فهرموده‌که‌ش ئاوا ده‌هینن و ده‌لین: (فیه ولد آدم)، له کاتیکدا پیغه مبه‌ر ﷺ ده‌فهرمویت: (فیه خلق آدم). وه شیخ حمود بن عبدالله التویجری په‌حمه‌تی خوای لی‌ بی‌ت له کتیبی (الرد القوي على الرفاعي والجهول وابن العلوي) دا زۆر به‌ روونی وه‌لامی ئەم شوبه‌یه ده‌داته‌وه‌و ده‌لینت: (ئیمه‌ پرسیار له ابن العلوي و الرفاعي ده‌که‌ین: کئی باوکی ئاده‌مه؟ وه کئی دایکیه‌تی که لی‌ی بووه؟ وه داوایان لی‌ ده‌که‌ین به‌و شیوه‌یه‌ی که پیغه مبه‌ری خوا موسی علیه السلام داوای کرد، که خوای گه‌وره‌هه‌وال ده‌دات ده‌ریاره‌ی که فهرمویه‌تی: ﴿أَعُوذُ بِاللَّهِ أَنْ أَكُونَ مِنَ الْجَاهِلِينَ﴾^{۱۹}، وه چ جه‌هل و نه‌فامی و نه‌زانیه‌ک له‌و قسه‌یه خراپ‌تره که بلین ئاده‌م له دایک بووه؟!!)، وه به‌رده‌وام ده‌بی‌ت و ده‌لینت: (به‌راستی گزپینی فهرموده‌ی پیغه مبه‌ر ﷺ (فیه خلق آدم) به (فیه ولد آدم)، له لایه‌ن (ابن العلوي و الرفاعي) یه‌وه، له‌و درۆیانه ده‌ژمیردین که به‌ ده‌م پیغه مبه‌ره‌وه ﷺ هه‌لبه‌سترون، وه پیغه مبه‌ریش ﷺ فهرمویه‌تی: (من كذب علي متعمداً فليتبوأ مقعده من النار)^{۲۰}، واته: (هه‌ر که سیکێ درۆ به‌ ده‌م منه‌وه هه‌لبه‌ستیت با جیگه‌ی خوی له‌ ناگردا خۆش بکات).

وه هه‌روه‌ها ده‌لینت: (وه پیغه مبه‌ر ﷺ پۆژی جومعه‌ی تاییه‌ت نه‌کرد به‌وه‌ی که هیچ سوننه‌ت و کارو کرده‌وه‌یه‌کی تیدا نه‌نجام بدریت، وه نه‌هی کردوه له تاییه‌ت کردنی ئەم پۆژه به‌ پۆژوو بوون، وه تاییه‌ت کردنی شه‌وه‌که‌شی به‌ هه‌لسانه‌وه‌و نویت تیدا کردنی، له ئەبو هوره‌یره‌وه په‌زای خوای لی‌ بی‌ت ته‌ویش له پیغه مبه‌ره‌وه ﷺ که فهرمویه‌تی: (لا تختصوا ليلة الجمعة بقيام من بين الليالي، ولا تخصصوا يوم الجمعة بصيام من بين الأيام)^{۲۱}، واته: (شه‌وی جومعه تاییه‌ت مه‌که‌ن به‌ هه‌لسانه‌وه‌و نویت تیدا کردنی له نیوان شه‌وه‌کانی تردا، وه هه‌روه‌ها پۆژی جومعه تاییه‌ت مه‌که‌ن به‌ به‌ پۆژوو بوون له نیوان پۆژه‌کانی تردا).

که‌واته ئەگه‌ر پیغه مبه‌ر ﷺ پۆژی جومعه‌ی تاییه‌ت نه‌کرد به‌ شتی‌ک له سوننه‌ت و کرده‌وه تیدا کردن، له‌به‌ر ئەوه‌ی که ئاده‌م علیه السلام تیدا دروست کراوه، ئە‌ی چ شتی‌ک هه‌یه‌و په‌یوه‌ست بی‌ت به‌وه‌وه که (ابن العلوي و الرفاعي) ده‌به‌ینن و ده‌یکه‌ن به‌ به‌لگه‌ بۆ دروستیتی ئاهه‌نگ گپران و مه‌ولود خویندنه‌وه؟!).

وه هه‌روه‌ها ده‌لینت: (به‌راستی عیباده‌ت و په‌رستن له‌سه‌ر شه‌رع و شوین که‌وتن (الشرع والإتباع) دامه‌زراوه نه‌ک له‌سه‌ر په‌ئی و بۆچون و بیدعه کردن، وه ئەگه‌ر پیغه مبه‌ر ﷺ پۆژی له دایک بوونی تاییه‌ت نه‌کرد بی‌ت به‌ هیچ شتی‌ک له کرده‌وه تیدا نه‌نجام دان جگه له پۆژه‌کانی تر، ئە‌وه بۆ هیچ که‌سی‌ک نیه له‌ خه‌لکی که کارو کرده‌وه‌یه‌کی تیدا نه‌نجام به‌ن و دابه‌ینن که خوای گه‌وره ئیزن و فه‌رمانی له‌سه‌ر نیه، وه پیغه مبه‌ریش ﷺ ئە‌نجامی نه‌داوه‌وه نه‌یکردوه).^{۲۲}

19 البقرة: ۶۷

20 رواه مسلم (۳)، وأخرجه البخاري (۱۱۰) و (۳۵۳۹) و (۶۱۸۸) و (۶۱۹۷) و (۶۹۹۳)، وأحمد (۸۷۸۴).

21 صحيح مسلم (۱۱۴۴)، وأخرجه البخاري (۱۹۸۵)، أحمد (۹۱۳۸)، وأبو داود (۲۴۲۰)، والترمذي (۷۴۳)، وابن ماجه (۱۷۲۳)،

وغيرهم.

22 برواهه (الرد القوي على الرفاعي والجهول وابن العلوي) للشيخ حمود بن عبدالله التويجري ص/ ۱۴۶ - ۱۴۹

شوبهه ی سیبه م :

وه ههروه ها شوبهه یه کی تریان که دهیکه ن به به لگه بو شه رعیه ت دان به مه ولود خویندنه وه و ناههنگ گێران به بوئنه ی له دایك بوونی پیغه مبهه ر ﷺ، ئەو فه رموده یه یه که باس له به پۆژوو بوونی پۆژی دوو شه ممه ده کات، که ده فه رمویت: (ذاک یومٌ ولدتُ فیه و بعثتُ فیه، أو أنزل علیّ فیه) ^{۲۳}، واته: (ئهو وه ئهو پۆژه یه که تئیدا له دایك بووم و نیردراوم، یان له و پۆژهدا قورئانم به سه ردا دابه زیوه).

وه لامی ئەم شوبهه یه:

به راستی پیغه مبهه ر ﷺ پۆژی (۱۲) ی ره بیعی یه که می تایبه ت نه کرد به به پۆژوو بوون و هیچ کرده وه یه ک له کرده وه کان له نیوان پۆژه کانی تردا، وه ئه گه ر پیغه مبهه ر ﷺ پۆژی له دایك بوونی خو ی به گه وره دانابا - وه ک ئه وانه ی مه ولود ده خویندنه وه و ناههنگ ده گێرن وا گو مان ده بن-، ئەوا ئەو پۆژه ی ده کرد به جه ژن له هه موو سالی کدا، یان تایبه تی ده کرد به به پۆژوو بون یان ئه نجام دانی عیباده تیک له و پۆژهدا، وه مادام تایبه تی نه کردوه به هیچ شتیک له عیباده ت کردن له نیوان پۆژه کانی تردا، ئەوه به لگه یه له سه ر ئه وه ی که وا فه زل و گه وره یی ئەم پۆژه ی نه داوه به سه ر هیچ کام له پۆژه کانی تری سالدا، وه خوای گه وره ش ده فه رمویت: ﴿لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِي رَسُولِ اللَّهِ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ لِّمَن كَانَ يَرْجُوا اللَّهَ وَالْيَوْمَ الْآخِرَ وَذَكَرَ اللَّهَ كَثِيرًا﴾ ^{۲۴}، واته: (به راستی له پیغه مبهه ر ی خوادا ﷺ پیشه نگی و پیشه وایه تیه کی چاک هه یه بو ئیوه، بو هه ر که سی ک مه به سستی ره زامه ندی خوای گه وره ی بویت و ئومیدی خو شیه کانی به هه شت بی ت له دوا پۆژدا، وه ههروه ها پیویسته زیکرو یادی خوای گه وره زور بکات و دل و زمانی پی پاراو بکات)، وه شوین که وتنی پیغه مبهه ریش ﷺ، بریتیه له ده ست گرتن به سوننه ت و رینماییه کانیه وه دوور که وتنه وه له و بیدعانه ی که ئەهلی بیدع و بیدعه چیه کان دایان هیناون، وه له ناویاندا بیدعه ی مه ولود خویندنه وه و ناههنگ گێران؛ چونکه له سوننه ت و رینماییه کانی پیغه مبهه ر ﷺ نیه، وه یه کیکیش نیه له کارو کرده وه کانی هاوه لانی ره زای خوایان لی بی ت.

وه ههروه ها پیغه مبهه ر ﷺ ویستویه تی و ئاره زوی له وه بووه که پۆژانی دوو شه ممه به پۆژوو بی ت له هه موو هه فته یه کدا ههروه ک چۆن ویستویه تی که پۆژانی پینچ شه ممه و پۆژی عه ره فه و پۆژی عاشورا و پۆژانی سپی (ایام البیض) ^{۲۵} ی هه موو مانگی ک و شه ش پۆژ له مانگی شه وال به پۆژوو بی ت.

که واته پیغه مبهه ر ﷺ پۆژی دوو شه ممه ی به ته نها دیاری نه کردوه بو به پۆژوو بوون، به لکو چه نده ها پۆژی تریش هه ن که تیا یاندا به پۆژوو بووه، بۆیه به هیچ شیوه یه ک ناگونجیت ئەم فه رموده یه بکری ت به به لگه بو ناههنگ گێران و مه ولود خویندنه وه، وه فه رموده که ش باس له پۆژوو ده کات نه ک شتیک ی تر!!

وه ههروه ها هوی ئه وه ش که پیغه مبهه ر ﷺ پۆژانی دوو شه ممه و پینچ شه ممه به پۆژوو ده بوو، ئەوه بووه که له م دوو پۆژانه دا کرده وه کانی به رز ده کری نه وه بو لای خوای په ره رداگار، وه ئه ویش ﷺ حه زی ده کرد که

²³ رواه مسلم (۱۱۶۲)، وأخرجه أحمد (۲۲۶۰۰) و (۲۲۶۸۴) و (۲۲۷۱۳)، وأبو داود (۲۴۲۵) و (۲۴۲۶)، والترمذي (۷۵۲)، وابن ماجه (۱۷۱۳) و (۱۷۳۰) و (۱۷۳۸)، وغيرهم.

²⁴ الأحزاب: ۲۱

²⁵ که پۆژانی (۱۳ و ۱۴ و ۱۵) ی هه موو مانگی کی سالی کۆچی ده گری تته وه.

کرده وه‌کانی ده‌خړینه روو و به‌رز ده‌کرینه وه بۆ لای خوای په‌روه‌ردگار به پۆژوو بیټ، وه ئەمه‌ش له و فرمودانه‌ی ئەبو هورهیره و ئوسامه‌ی کورپی زه‌ید په‌زای خویان لی بیټ درده‌که‌وئیت:

فه‌رموده‌که‌ی ئەبو هورهیره په‌زای خوای لی بیټ، ئیمام (أحمد و الترمذی) په‌حمه‌تی خویان لی بیټ گپراویانه‌ته‌وه که پیغه‌مبه‌ر ﷺ فه‌رمویه‌تی: (تعرض الأعمال يوم الإثنين والخميس، فأحب أن يعرض عملي و أنا صائم) ٢٦، واته: (پۆژانی دوو شه‌مه‌و پینچ شه‌مه‌ممه‌ کرده‌وه‌کان ده‌خړینه روو، وه پیم خۆشه‌که کرده‌وه‌کانی من ده‌خړینه روو به پۆژوو بم).

وه فه‌رموده‌که‌ی ئوسامه‌ی کورپی زه‌ید په‌زای خوای لی بیټ ئیمام (أحمد و النسائي) په‌حمه‌تی خویان لی بیټ گپراویانه‌ته‌وه که پیغه‌مبه‌ر ﷺ فه‌رمویه‌تی: (ذاتك يومان يعرض فيهما الأعمال على رب العالمين، فأحب أن يعرض عملي و أنا صائم) ٢٧، واته: (ئه‌وه دوو پۆژن که کرده‌وه‌کانی تیدا ده‌خړینه رووی په‌روه‌دگاری جیهانیان، وه من پیم خۆشه‌که کرده‌وه‌کانم ده‌خړینه روو به پۆژوو بم).

که‌واته هۆی به پۆژوو بوونی پیغه‌مبه‌ر ﷺ له پۆژانی دوو شه‌مه‌و پینچ شه‌مه‌مه‌دا ئەوه بووه که له‌م دوو پۆژانه‌دا کرده‌وه‌کان ده‌خړینه روو و به‌رز ده‌کرینه‌وه بۆ لای خوای په‌روه‌ردگار، وه ئەویش ﷺ حه‌زی کردووه له و کاتانه‌دا به پۆژوو بیټ، وه ئەم به‌لگه‌یه‌ش گه‌وره‌ترین به‌لگه‌یه له‌سه‌ر ئەوانه‌ی که به پۆژوو بوونی پۆژی دوو شه‌مه‌مه ده‌کن به به‌لگه بۆ شه‌رعیه‌ت دان به بیدعه‌ی مه‌ولود خویندنه‌وه‌و ناههنگ گپران ٢٨.

وه له‌مه‌وه بۆمان درده‌که‌وئیت که فه‌رموده‌کان باس له پۆژی (١٢/په‌بیعی یه‌که‌م) ناکه‌ن که جیگای جیاوازیه له نیوان زانایاندا، به‌لکو باسی پۆژی دوو شه‌مه‌یه که جیگای کۆپای هه‌موو زانایانه که له و پۆژانه‌دا پیغه‌مبه‌ر ﷺ له‌دایک بووه. که‌واته هه‌که‌سێک ده‌یه‌وئیت له دایک بوونی پیغه‌مبه‌ر ﷺ له‌به‌ر چاو بگرتیت، با دووشه‌ممان به پۆژوو بیټ نه‌ک به ناههنگ گپران و خواردن و خواردنه‌وه‌و ده‌فه لیدانه‌وه خۆی خه‌ریک بکات.

شوبه‌هی چواره‌م:

وه یه‌کیکی تر له و شوبه‌هانه‌ی که ده‌یه‌یننه‌وه‌و ده‌یکه‌ن به به‌لگه بۆ شه‌رعیه‌ت دان به بیدعه‌ی مه‌ولود خویندنه‌وه‌و ناههنگ گپران، بریتیه له کۆتایی ئەو فه‌رموده‌یه‌ی که ئیمامی بوخاری په‌حمه‌تی خوای لی بیټ له بابی (وأمهاتكم اللاتي أرضعنكم - و يحرم من الرضاع ما يحرم من النسب-) دا هیناویه‌تی، که ئەمه‌ش کۆتایی فه‌رموده‌که‌یه: (قال عروة: وثوبية مولاة لأبي هب: كان أبو هب أعتقها، فأرضعت النبي ﷺ، فلما مات أبو هب أريه بعض أهله بشر حبية، قال له: ماذا لقيت؟ قال أبو هب: لم ألق بعدكم خيراً غير أنني سقيت في هذه بعناتي ثوبية) ٢٩، ئەمه‌ش وه‌ک به‌لگه‌یه‌ک ده‌یه‌یننه‌وه‌و ده‌لێن که‌سێکی کافرێ وه‌کو ئەبو له‌هب به هۆی نازاد کردنی به‌نده‌یه‌ک به بۆنه‌ی له‌دایک بوونی پیغه‌مبه‌ر ﷺ ده‌ربیرینی خۆشی و شادی سزای له‌سه‌ر سوک بیټ، ئەوه زۆر ناساییه که ئیمه ناههنگ بگپیرین و خۆشی و شادی ده‌ربیرین و خواردن و شیرینی ببه‌خشینه‌وه!!!.

٢٦ رواه الترمذی (٢٠٥٦)، وصحيح جامع الصغير (٢٩٥٩)، وصححه الألباني.

٢٧ رواه النسائي (٢٠١/٤) رقم/٢٣٥٨، وقال الألباني حسن صحيح.

٢٨ بیوانه (الرد القوي على الرفاعي والجهول و ابن العلوي) للشيخ حمود بن عبدالله التويجري رحمه الله ص/ (١٢٥-١٢٩).

٢٩ رواه البخاري في اخر الحديث رقم/٥١٠١.

به راستی سهیره! ده‌لین ئه‌و که سه‌ی ئاو ده‌بیات په‌نا بۆ پوشکه‌یه‌کیش ده‌بات که خۆی پی‌ بگریته‌وه، وه ئه‌وانه‌ش که ئه‌م بیدعه‌یه (مه‌ولود خویندنه‌وه‌و ناههنگ گپران به بۆنه‌ی له دایک بوونی پیغه مبه‌ر ﷺ) به شه‌رعی ده‌زانن و ئه‌نجامی ده‌ده‌ن، ناچارن بۆ به‌رگری کردن له خۆیان و بیدعه‌که‌یان و په‌واج دان پی‌ په‌نا بیه‌ن بۆ هه‌ر شتیک بۆ ئه‌وه‌ی بیکه‌ن به شوبه‌هه‌و به‌لگه‌ له به‌رامبه‌ر ئه‌م هه‌موو به‌لگه‌ به هه‌یزانه‌دا که هه‌مویان له قورئان و سوننه‌ت و ووته‌ی زانایان وه‌رگیراون، وه ئه‌م شوبه‌هه‌یه‌ش له کۆمه‌لیک پوه‌وه‌ ناکۆکه‌ له‌گه‌ل قورئان و سوننه‌ت و واقیع و راستیدا، به‌م به‌لگانه‌ی خواره‌وه‌:

یه‌که‌م: ئه‌م فه‌رموده‌یه (مُرسَل) ٥، واته‌: (عروة) ناوی ئه‌و که سه‌ی نه‌هه‌یناوه‌ که ئه‌و به‌شه‌ی فه‌رموده‌که‌ی بۆ گپراوه‌ته‌وه‌و له پیغه مبه‌ری ﷺ بیستوه‌ه، وه فه‌رموده‌ی (مُرسَل) یش به‌کێکه‌ له‌و به‌شانه‌ی فه‌رموده‌ که کاری پی‌ ناکریت، وه ئیمام موسلیم په‌حمه‌تی خۆای لی‌ بی‌ت له پیشه‌کی سه‌حیحه‌که‌یدا ده‌لایت: (والمرسَل من الروایات فی أصل قولنا وقول أهل العلم بالأخبار ليس بحجة) ٢، واته‌: (فه‌رموده‌ی (مرسل) له‌وانه‌ی کو گپردراونه‌وه‌ له بنچینه‌ی ووته‌کانمان و ووته‌ی زانایان نابیت به‌لگه‌)، وه هه‌روه‌ها شیخ محمد بن صالح العثیمین په‌حمه‌تی خۆای لی‌ بی‌ت ده‌لایت: (والمرسَل من أقسام الضعیف لأن الواسطة بین النبی ﷺ و بین من رفعه مجهول) ٣١، واته‌: (فه‌رموده‌ی (مرسل) له جۆری فه‌رموده‌ لاوازه‌کانه‌، له‌به‌ر ئه‌وه‌ی له نیوان پیغه مبه‌ر ﷺ و ئه‌وه‌ی که به‌رزی کردۆته‌وه‌ بۆ لای ئه‌و که سه‌یکی نادیار هه‌یه‌).

دووهم: وه به‌پی‌ی ئه‌م فه‌رموده‌یه بی‌ت ئه‌وا کافریش له دوا پۆژدا سوودو که‌لک له کرده‌وه‌ چاکه‌کانی وه‌ ده‌گریت که له دنیا‌دا ئه‌نجامی داون، به‌لام گومانی تیدا نیه‌ که پیچه‌وانه‌ی ئایه‌تی قورئانه‌ که خۆای گه‌وره‌ ده‌فه‌رمویت: ﴿ وَقَدْ مَنَّآ اِلٰی مَا عَمِلُوْا مِنْ عَمَلٍ فَجَعَلْنٰهُ هَبَاۗءًا مَّنْثُوْرًا ۗ ﴾ ٣٢، واته‌: (وه کرده‌وه‌ی چاک‌ی بی‌ باوه‌ره‌کان ده‌که‌ین به‌ ته‌پ و تۆزوو غوباریکی به‌ هه‌ده‌ر پۆیشتوو وه له دوا پۆژدا هه‌چ سویدیکی لی‌ نابینن)، که گومانیش له‌وه‌دا نیه‌ که (ئه‌بو له‌هه‌ب) یش به‌کێکه‌ له کافران و هه‌چ سویدیکی له‌و کرده‌وه‌ چاکانه‌ ناکات که له دنیا ئه‌نجامی داون.

سێهه‌م: وه ئه‌وه‌ی که هاتوو له‌و به‌شه‌ی ئه‌م فه‌رموده‌یه‌دا، بریتیه‌ له بینینی ئه‌بو له‌هه‌ب له خه‌ودا، که گومانیش له‌وه‌دا نیه‌ که ئه‌حکامی شه‌رعی له‌سه‌ر خه‌ون بنیات نانریت و دانامه‌زریت ٣٣.

وه جگه‌ له‌وانه‌ش مه‌رجیک له مه‌رجه‌کانی قبول بوونی کرده‌وه‌کانی مرقف، لای خۆای په‌روه‌ردگار، بریتیه‌ له باوه‌ر هه‌ینان به‌خۆای گه‌وره‌و ئایینه‌ پیرۆزه‌که‌ی، وه کافریش ئه‌گه‌ر برۆاشی به‌ خۆای گه‌وره‌ هه‌بی‌ت ئه‌وه‌ له هه‌مان کاتدا هاوبه‌ش بۆ خوا داده‌نیت هه‌روه‌ک کافره‌کانی سه‌رده‌می پیغه مبه‌ر ﷺ، که‌واته‌ ئه‌و کرده‌وانه‌ش که ئه‌نجامی ده‌دات مه‌به‌ستی پی‌ نزیک بوونه‌وه‌ نیه‌ له خۆای په‌روه‌ردگار، وه خۆای بالا ده‌ست له قورئانی پیرۆژدا ده‌فه‌رمویت:

30 صحیح مسلم، مقدمه‌ امام مسلم ص ١٣.

31 شرح المنظومة البيقونية، للشيخ محمد بن صالح العثيمين، ص ٥٣.

32 الفرقان: ٢٣

33 بروانه: فتح الباري بشرح صحيح البخاري، مجلد ٩ ص ٥٤.

﴿ وَمَا مَنَعَهُمْ أَنْ يَقْبَلُوا مِنْهُمْ نَفَقَتَهُمْ إِلَّا أَنَّهُمْ كَفَرُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ ﴾^{۳۴} ، واته: (هیچ شتیك نه بوه ته ریگرو بهر به ست له قبول بوونی مال به خشینه کانیان ته نها ئه وه نه بیئت که ئه وان کافر بوون به خواو پیغه مبه ره که ی ﷺ^{۳۵} .

وه هه روه ها له هیچ سه نه دو ریگایه کی راست و دروسته وه جیگیر نه بوه و نه سه لمینراوه که (ئه بو له هه ب) دلخوش بو بیئت به له دایک بوونی پیغه مبه ر ﷺ ، وه هیچ به لگه یه کیش نیه که (ثویبه) مزده ی به (ئه بو له هه ب) دابیئت به له دایک بوونی پیغه مبه ر ﷺ ، وه (ئه بو له هه ب) یش (ثویبه) ی نازاد کرد بیئت به هوی ئه وه ی که مزده ی پی دابیئت به له دایک بوونی پیغه مبه ر ﷺ ، وه هیچ له مانه ش جیگیر نه بون و نه سه لمینراون و به لگه ی راست و دروستیان له سه ر نیه ، وه هه ر که سیکیش بانگه شه ی جیگیر بوونی شتیك بکات ، ئه وا پیویستی به به لگه هه یه بو سه لماندنی ئه و شته ی که بانگه شه ی بو ده کات .

وه به پیچه وانه وه ئه وه ی که سه لمینراوه و جیگیر بووه به به لگه وه ، ئه وه یه که (ئه بو له هه ب) دوا ی هیجره ت و کۆچی پیغه مبه ر ﷺ له مه ککه وه بو مه دینه (ثویبه) ی نازاد کردوه ، نه که وه کو ئه وان ده لئین . وه به لگه میژووییه کان و شاره زایانی سیره و میژوو نوسان ئه وه ده سه لمینن که دوا ی چه ند سالیکی زور ئینجا (ئه بو له هه ب) (ثویبه) ی نازاد کردوه .

وه هه ر (ابن حجر العسقلانی) خوی له جوزئی چواره می (الإصابة في تميز الصحابة) داو له لاپه ره (۲۵۰) دا ئه مه زیاتر روون ده کاته وه ده لئیت: (ابن سعد ده لئیت: (الواقدي) هه والی پنداوین له که سانیکی زور له ئه هلی عیلم که وتویانه: (ثویبه) شیر ده ری پیغه مبه ر ﷺ بووه ، وه پیغه مبه ر ﷺ تا له مه ککه بوو ده چوو بو لای و سه ردانی ده کرد ، وه خه دیجه ره زای خوی لی بیئت زور ریژی لی ده گرت ، وه ئه و (واته ثویبه) هه ر مولکی (ئه بو له هه ب) بوو ، وه (خه دیجه) ره زای خوی لی بیئت داوا ی لی کرد که پیی بفرۆشیئت به لام (ئه بو له هه ب) رازی نه بوو ، وه کاتیك پیغه مبه ر ﷺ کۆچی کرد بو مه دینه ئینجا (ئه بو له هه ب) (ثویبه) ی نازاد کرد .

وه هه روه ها ئیمام (الحافظ أبو عمر بن عبدالبر) له کتیبی (الإستیعاب في أسماء معرفة الأصحاب) جوزئی یه ک لاپه ره (۱۲) دا ده لئیت: (ئامینه) له (عبدالله) پیغه مبه ری ﷺ بوو ، وه (هاله) ش له (عبدالمطلب) (حمزه) ی بوو ، وه (ثویبه) شیر ی دا به حمزه و پیغه مبه ر ﷺ ، وه له گه ل ئه وانیش شیر ی ده دا به (أبو سلمة كورى الأسد) ، وه پیغه مبه ر ﷺ زور ریژی له (ثویبه) ده گرت ، وه دوا ی ئه وه ش که پیغه مبه ر ﷺ (خه دیجه) ی ره زای خوی لی بیئت گواسته وه ، (ثویبه) سه ردانی پیغه مبه ری ﷺ کرد ، وه (خه دیجه) ش ره زای خوی لی بیئت زور ریژی لی گرت ، وه پاش ئه وه ی پیغه مبه ر ﷺ کۆچی کرد بو مه دینه ، (ئه بو له هه ب) (ثویبه) ی نازاد کرد ، وه پیغه مبه ریش ﷺ پۆشاک و شتی بو ده نارد تا ئه و کاته ی له دوا ی فه تحی (خه بیهر) (ثویبه) کۆچی دوا یی کرد ، وه هه والی مردنیان گه یاند به پیغه مبه ر ﷺ ، ئه ویش پرسیری کرد له (مسروح) ی کورپی که به شیر ی ئه و شیر ی دابوو به وانیش ، پییان وت: ئه ویش مردوووه ، وه پرسیری کرد له خزمه نزیکه کانی: وتیان: هیچ که سیکیان نه ماوه .

34 التوبة: ۵۴

35 بروانه: (شرح الورقات في أصول الفقه)، للشيخ/عبدالله بن صالح الفوزان، ص/ (۶۴).

وه ههروهها زۆری تریش له میژوو نوسان هه ر ئاوا باسیان کردووه، له وانه: کتیبی (طبقات ابن سعد) ناو نیشانیکی سه ره به خو هاتوو به ناوی (ذکر من ارضع رسول الله ﷺ و تسمیه إخوته و أخواته من الرضاعة) جوزئی یه که لاپه ره (۱۰۸)، وه ههروهها (أبو الفرج ابن الجوزي) له کتیبی (الوفا بأحوال المصطفى) جوزئی یه که لاپه ره (۱۰۶) و (۱۰۷) به هه مان شیوه باس له و بابه ته ده کات.

وه ههروهها له وانه یه بو تریت: ئه وه تا (ئه بو طالب) سزاو ئازاری له سه ر سوک بوو، چونکه زۆر یارمه تی پیغه مبه ری ﷺ ده دا، ئه ی چۆن نابیت به دلخۆش بوونی (ئه بو له هه ب) به له دایک^{۳۶} بوونی پیغه مبه ر ﷺ خوای گه ره سزای له سه ر سوک بکات؟

له وه لامدا ده لیبین:

سوک بوونی سزا له سه ر (ئه بو طالب) به به لگه ی راست و دروست له پیغه مبه ره وه ﷺ جیگیر بووه و هیچ گومانیکه ی له سه ر نیه، به لام ئه وه ی له و (مُرْسَل) ده دا له سه ر (ئه بو له هه ب) هاتوو، ته نها قسه ی (ئه بو له هه ب) ه که له خه ودا بینراوه، ئه م دوانه ش زۆر لیک دوورن، ته نها به وه (واته ئه وه ی (ئه بو طالب) فه رموده ی راست و دروستی له سه ره و هی (ئه بو له هه ب) ته نها قسه ی خو یه تی که له خه ودا بینراوه)، ئه و شو به یه یه پوچه ل ده بیته وه که ده یکه ن به به لگه ی مه ولود خویندنه وه و ئاههنگ گێران.

وه ههروهها (ئه بو له هه ب) له هه مو که س زیاتر دوژمنایه تی پیغه مبه ری ﷺ کردووه، وه گه و ره ترین ئه زیه ت و ئازاری پیغه مبه ری ﷺ ده دا. وه گریمان (ئه بو له هه ب) دلخۆش بووه به له دایک بوونی پیغه مبه ر ﷺ و (ثویبه) شی ئازاد کردووه به هو ی ئه وه ی که مژده ی داوه تی به له دایک بوونی پیغه مبه ر ﷺ، ئه وا به راستی دژایه تی کردنی بو پیغه مبه ر ﷺ له داوی نار دنی وه ک پیغه مبه ر، وه زیاده ره وی کردنی له دژایه تی کردنی دا؛ ئه وه هه مو ئه و دلخۆشی و به خته وه رییه ی که هه ی بووه بو له دایک بوونی پیغه مبه ر ﷺ و ئازاد کردنی (ثویبه) و جگه له وانه ش هه ر کرده وه یه کی چاکه ی تریش که هه ی بویت، ئه وا هه مو یان هه ل ده وه شی نه وه و هیچ سو دیکه ی پی ناگه یه نن، جا که سیک ئه وه حا لی بیت و هه مو کرده وه کانی هه ل بوه شی نه وه و هیچ سو دیکان لی نه بینیت، خه ونیک که پی وه ی بینراوه چ سو دیکه ی پی ده گه یه نیت؛ چ جای ئه وه ی بکریت به به لگه یه ک له سه ر دروستیتی و شه رعیه ت دان به مه ولود خویندنه وه و ئاههنگ گێران.

وه ههروهها پیمان ده و تریت: به راستی زۆر ئایه تی قورئان ده لاله ت ده که نه سه ر ئه وه ی که عه زاب و سزا له سه ر کافران سوک نا کریت، که ئه مه ش له زۆر ئایه ت دا هاتوو، له وانه:

✓ خوای گه و ره ده فه رمویت: ﴿ وَالَّذِينَ كَفَرُوا لَهُمْ نَارُ جَهَنَّمَ لَا يُقْضَىٰ عَلَيْهِمْ فَيَمُوتُوا وَلَا يُخَفَّفُ عَنْهُمْ مِنْ عَذَابِهَا كَذَلِكَ نَجْزِي كُلَّ كَافِرٍ وَهُمْ يَصْطَرِحُونَ فِيهَا رَبَّنَا أَخْرِجْنَا نَعْمَلْ صَالِحًا غَيْرَ الَّذِي كُنَّا نَعْمَلُ أَوَلَمْ

³⁶ گریمان (ئه بو له هه ب) دلخۆش بووه به له دایک بوونی (محمد) ﷺ، به لام ئه م دلخۆش بوونه شتیکه ئاساییه له هه مو که سیکدا مو سلمان بیت یان کافر، مه به سستی له و دلخۆشی و شادی ده ربیره نزیك بوونه وه بیت له خوای په ره ر دگار یان نا؛ وه گومان نیه له وه شدا که ئه گه ر (ئه بو له هه ب) دلخۆشی خو ش بو بیت به له دایک بوونی پیغه مبه ر ﷺ، ئه وه هه ر ئه و دلخۆشییه که له هه مو که سیکدا هه یه کاتیک توشی خیره خو شییه که ده بن، ئه گه ر نا دژایه تی پیغه مبه ری ﷺ نه ده کرد کاتیک ده بوو به پیغه مبه رو په یامی ئیسلامی راده گه یاند.

نَعْمَرَكُم مَّا تَذَكَّرُ فِيهِ مِنْ تَذَكَّرٍ وَجَاءَكُمْ النَّذِيرُ فَذُوقُوا فَمَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ نَصِيرٍ ﴿٣٧﴾ ، واته: (وه ئه‌وانه‌ی كه كافر بوون و دژایه‌تی ئه‌و نایه‌ت و به‌لگانه‌یان ده‌کرد كه له پریگه‌ی پیغه مبه‌رانه‌وه بو‌یان هاتبوو، وه هه‌روه‌ها ئینكاری گه‌یشتن به‌ لبقاو دیداری خوای گه‌وره‌یان ده‌کرد، ئه‌وه ناگری دۆزه‌خیان بو هه‌یه‌و تئیدا عه‌زاب و سزا ده‌درین به‌ توندترین سزاو عه‌زاب، وه نه‌ بریاری مردنیشیان بو ده‌دریت تا بمرن و پرزگاریان بی‌ت له سزاو ئازارو عه‌زاب، وه نه‌ سزاو عه‌زابه‌كه‌شیان له‌سه‌ر سوک ده‌کریت، به‌لکو له هه‌موو کات و ساتیکدا له‌سه‌ریان به‌رده‌وامه‌و کوژایی نایات، وه به‌و شیوه‌یه سزاو عه‌زایی هه‌موو بی‌ باوه‌رو کافرێک ده‌دین. وه ئه‌وان هاوار ده‌که‌ن و بانگ ده‌که‌ن و ده‌پارپینه‌وه‌و ده‌لێن: ئه‌ی په‌روه‌ردگارمان ده‌رمان به‌ینه‌و پرزگارمان بکه‌ تابگه‌ پینه‌وه‌و کاری چاک ئه‌نجام ده‌دین پیچه‌وانه‌ی ئه‌و کارانه‌ی كه پیشت ئه‌نجاممان داو، ئینجا پییان ده‌وت‌ریت: ئایا ته‌مه‌نمان درێژ نه‌کردن به‌ شیوه‌یه‌ک كه هه‌ر كه‌سێک مه‌به‌ستی بوایه ده‌یتوانی بیر بکاته‌وه كه چ کارو کرده‌وه‌یه‌ک ئه‌نجام ده‌دات و بگه‌ریت به‌ دوا‌ی پریگای راستدا، وه هه‌روه‌ها پیغه مبه‌رتان بو هات كه پریگای راستان بو پوون بکاته‌وه‌و بتان ترسینیت له‌ سزای خوای گه‌وره‌، به‌لام وریا کردنه‌وه‌و ئاموژگاری هیچ سویدیکی پی‌ نه‌گه‌یاندن بو‌یه ده‌ بچیزن له‌و سزاو عه‌زابه‌، وه بی‌ باوه‌ران و سته‌مکاران هیچ سه‌رخه‌رو پشتیوانیکیان نیه‌ كه ده‌ریان به‌ینیت یان سزاو عه‌زابه‌که‌یان له‌سه‌ر سوک بکات)، وه (ئه‌بو له‌هه‌ب) له‌وانه‌یه‌ كه ئه‌و دوو نایه‌ته‌ی له‌سه‌ر جی‌ به‌جی‌ ده‌بی‌ت به‌هۆی کافر بوونی به‌ خوای گه‌وره‌و توندی دوژمنایه‌تی کردنی بو پیغه مبه‌ر ﷺ و ئه‌زیه‌ت دانی.

✓ خوای گه‌وره‌ ده‌فه‌رمویت: ﴿إِنَّ الْمُجْرِمِينَ فِي عَذَابٍ مُّهِينٍ لَّا يَفْتَرُ عَنْهُمْ وَهُمْ فِيهِ مُّبْسُونَ وَمَا ظَلَمْتَهُمْ وَلَكِنْ كَانُوا هُمُ الظَّالِمِينَ وَادَّأَوْ يَمْكُرُ لِيَقْضَ عَلَيْهِمْ رَبُّكَ قَوْلَ إِنَّكُمْ مِّنْكُمْ لَقَدْ جِئْتُمْ بِالْحَقِّ وَلَكِنَّ أَكْثَرَكُمْ لِلْحَقِّ

كُذِّبُونَ ﴿٣٨﴾ ، واته: (به‌ راستی موجریم و تاوانباره‌كان ئه‌وانه‌ی كه كافرو بی‌ باوه‌ر بوون به‌ خوای گه‌وره‌و ناینه‌ پیرۆزه‌که‌یان به‌ درۆ ده‌زانی، له‌ سزاو عه‌زایی دۆزه‌خدا ده‌مینه‌وه‌ بو هه‌تا هه‌تایی و بو کاتیکیش ئه‌و سزایه‌یان له‌ سه‌ر لاناچیت و سوک نابی‌ت له‌ سه‌ریان، وه بی‌ ئومید ده‌بن له‌ په‌حمه‌تی خواو هیچ هیوایه‌کیان نیه‌ بو پرزگار بوون تئیدا، وه ئیمه‌ هیچ سته‌ممان لی‌ نه‌کردوون به‌لکو ئه‌وان خو‌یان سته‌میان له‌ خو‌یان کرد به‌وه‌ی بی‌ باوه‌ر بوون به‌ خوای گه‌وره‌و باوه‌رپیان نه‌هینا، وه بانگی مالیک (ده‌رگاوانی دۆزه‌خ) ده‌که‌ن و ده‌لێن: با خوای په‌روه‌ردگارت بمان مرینیت و پرزگارمان بکات له‌و عه‌زاب و سزایه‌ی كه تئیداین، (مالک) یش پییان ده‌لێت: ئیوه به‌ به‌رده‌وامی تئیدا ده‌مینه‌وه‌و هه‌رگیز لپی‌ ده‌رناچن، وه ئیمه‌ حه‌ق و راستیمان بو ناردن تا شوینی بکه‌ون به‌لام ئیوه شوینی نه‌که‌وتن و وه زۆربه‌تان دژایه‌تی ئه‌و حه‌ق و راستیه‌تان ده‌کرد، وه به‌هۆی ئه‌و دژایه‌تی و سه‌ر که‌شیه‌تانه‌وه‌ توشی ئه‌و سزاو نارێه‌حتیه‌ بوون و هه‌رگیز به‌خته‌وه‌ری به‌ دوا‌دا نایات)، وه (ئه‌بو له‌هه‌ب) یه‌کیکه‌ له‌وانه‌ی كه ئه‌و نایه‌ته‌ی له‌سه‌ر جی‌ به‌جی‌ ده‌بی‌ت، له‌به‌ر ئه‌وه‌ی ئه‌و حه‌قه‌ له‌سه‌ر زمانی پیغه مبه‌ر ﷺ هاتوو، وه ئه‌و زۆر رقی له‌و حه‌قه‌ بوو وه نه‌شی ده‌ویست كه شوینی بکه‌ویت، وه دژایه‌تی ئه‌وه‌شی ده‌کرد كه هیناویه‌تی كه (پیغه مبه‌ره ﷺ) و ئه‌زیه‌تی ده‌دا به‌ توندترین دوژمنایه‌تی و ئازاردان.

37 فاطر: ۳۶-۳۷

38 الزخرف: ۷۴-۷۸

✓ خۆی گەورە دەفەر مویت: ﴿ وَمَنْ يَهْدِ اللَّهُ فَهُوَ الْمُهْتَدِ وَمَنْ يُضِلِلْ فَلَنْ تَجِدَ لَهُمْ أَوْلِيَاءَ مِنْ دُونِهِ يُنْفِرُ عَنْكُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ عَلَىٰ وُجُوهِهِمْ عُمِيَٰ وَبُكْمًا وَصُمًّا مَّاؤُنْهُمْ جَهَنَّمُ كُلَّمَا خَبَتْ زِدْنَاهُمْ سَعِيرًا ذَٰلِكَ جَزَاؤُهُمْ بِأَنَّهُمْ كَفَرُوا بِآيَاتِنَا وَقَالُوا أَإِذَا كُنَّا عِظْمًا وَرُفَاتًا أءِنَّا لَمَبْعُوثُونَ خَلْقًا جَدِيدًا ۚ ﴾^{۳۹}، واتە: (هەر کەسێک خۆی گەورە هیدایەتی بدات ئەو بە پراستی لەسەر هیدایەتی، وە هەر کەسێکیش شوێن گومرایی بەکووێت و پشت لەو هیدایەتی بەکات، ئەو بە پراستی هیچ هیدایەتی دەرو پینمایی کارێکی نیە جگە لە خۆی گەورە، وە لە پۆزی دوايشدا ئەو کەسانە کۆ دەکەینەو بەسەر پوویندا بە کویری و کەرۆ لالی، وە جیگەیان دۆزەخە و هەر کاتیکیش گەرماو بلیسە ئاگرە کە دامرکایەو دەووبارە بلیسەو گری ئاگرە کە زیاد دەکەین لەسەریان، ئەو هەش سزای ئەو کافر بوون و بێ باوەرپەیانە کە هەیان بوو بە ئایەتەکانی خۆی پەروردگار، وە دەیان ووت: ئایا ئەگەر ئێمە بووینەو بە ئیسک و پروسک و پزاین لەناو گۆرەکانماندا جارێکی ترو سەر لە نوێ زیندوو دەکریینەو وە لێ پرسینەو وەمان لەگەڵدا دەکریت؟)، وە (ئەبو لەهەب) یەکیکە لەوانە کە ئەو ئایەتەکانی بەسەردا جی بە جی دەکریت بەهۆی ئەو کە کافرە بە ئایەتەکانی خۆی گەورەو بە درۆ زانیی پیغەمبەر ﷺ و زیاده رەوی کردن لە دۆزمنایەتی کردنی و ئەزیزەت دانی.

و لە سەر و هەموو ئەمانەشەو و گەورەترین بەلگە کە بەدێتەو بە پوویندا، ئەو یە کە خۆی گەورە سوپەتیکی قورئانی پیروزی بە تاییەت و بە ناوی (ئەبو لەهەب) هەو دابەزاندوو، کە هیچ گومانیک ناهێلێتەو دەبارەوی ئەو کە (ئەبو لەهەب) هیچ سودو کە لێک لەو کارو کردەوانە وەر ناگریت کە لە دنیا دا ئەنجامی داوون، خۆی گەورە دەفەر مویت: ﴿ تَبَّتْ يَدَا أَبِي لَهَبٍ وَتَبَّ ۚ ﴾^{۴۰}، واتە: (دەک خەسارەت مەند بێت و بھوتیت و لەناو بچیت هەردوو دەستەکانی (ئەبو لەهەب) وە خەسارەت مەند بوو و فەوتوو لەناو چوو)، وە ئایەتی دووئەمی ئەم سوپەتە پیروزی زیاتر شوبهەکانیان پوچەل دەکاتەو وە لێیان دەکات بە بلقی سەر ئاوو سوکترو سادەتر لە مائی جالجالۆکە، کە دەفەر مویت: ﴿ مَا أَغْنَىٰ عَنْهُ مَالُهُ وَمَا كَسَبَ ۚ ﴾^{۴۱}، واتە: (مال و سامان و ئەو کارو کردەوانە ئەنجامی داوون، هیچ سوودیکیان لێ نابینیت و پزگاری ناکەن لە سزاو نارەحەتیەکانی پۆزی دوايي). وە تا کۆتایی سوپەتە کە (پینچ) ئایەتە، هەمووی تاییەتە بە (ئەبو لەهەب) و خیزانە کە، کە هەمویان توشی بەلاو موصیبتە هاتن و لەناو چوون^{۴۲}.

شوبهەیی پینجەم:

و شوبهەییەکی تر کە بە دەستیانەو یەو دەیکەن بە بەلگە، ئەو فەرمودەییە کە لە (ابن مسعود) هەو پەزای خۆی لێ بێت گێردراو و تەو کە فەرموویەتی: (ما رآه المسلمون حسناً فهو عند الله حسن، وما رآه المسلمون قبيحاً فهو عند الله قبيح)^{۴۳}، وە لە ریوایەتیکی تردا هاتوو (ما رآه المسلمون سيئاً فهو عند الله السيئ)، وە دەلێن بەو پێیە ئاھەنگ

39 الإسراء: ۹۷ - ۹۸

40 المسد: ۱

41 المسد: ۲

42 بۆ زیاتر شارەزا بوون و وەرگری زانیاری زیاتر دەبارەوی ئەم فەرمودەییەو هەلوەشاندنەو یە شوبهەکانیان بگەرێتو بۆ هەردوو کتیبی (الرد القوي على الرفاعي والجوهول وابن العلوي) لاپەرە (۱۱۹ - ۱۲۵)، وە هەر وەها کتیبی (القول الفصل في حكم الاحتفال بمولد خير الرسل) لاپەرە (۴۸۵ - ۴۹۰).

43 رواه: أحمد (۳۷۹/۱)، والطيلاسي في مسنده (۲۳)، واخطيب في (الفقيه والمتفقه) (۱/ ۱۴۶)، والحاكم (۷۸/۳)، والبيهقي في (السنن) (۱۳۰)، وأبو نعيم في الحلية (۱/ ۳۷۵)، وابن الأعرابي (۸۹۱)، والطبراني في الكبير (۸۵۸۲ و ۸۵۸۳ و ۸۵۹۳)، والبغوي في (شرح السنة) (۱۰۵)، والبيهقي في (المدخل) (رقم ۴۹)، وغيرهم. وقال السخاوي في (المقاصد الحسنة) رقم (۹۵۹) (وهو موقوف حسن).

گپران و مه ولود خویندنه وه به بۆنه ی له دایک بوونی پیغه مبه ر ﷺ، کاریکی چاکه و موسلمانان به چاکیان داناوه و بۆیه لای خوای گهره ش چاکه .

شیخ (سليم الهلالي) له کتیبی (البدعة و أثرها السئ في الأمة) داو دهرباره ی ئەم فەرموده یه ده لیت: (ئەم فەرموده یه به راست و دروستی ناچیته وه سه ر پیغه مبه ر ﷺ، به لکو له و ته کانی (ابن مسعود) ه ره زای خوای لی بیت، وه (العجلوني) له کتیبی (کشف الخفاء) (۲/۲۶۳) دا که له (حافظ ابن عبد الهادي) وه ری گرتوه، ده لیت: (له ئەنه سه وه به مه رفوعی هاتوه، به لام به اسنادیکی (ساقط) وه راستر نه وه یه که مه وقوفه له سه ر ابن مسعود)، وه ه ره ها زانای پایه به رز شیخ (محمد ناصر الدين الألباني) له (سلسلة الأحاديث الضعيفة) (۲/۱۷) دا ده لیت: (هیچ بنچینه یه کی نیه که گه یشتبیته وه سه ر پیغه مبه ر ﷺ، به لکو به مه وقوفی له سه ر (ابن مسعود) ره زای خوای لی بیت وه ستاوه) ۴۴ .

که و ابو فەرموده که ناگاته وه سه ر پیغه مبه ر ﷺ و وه دروستیش نیه لی ره داو بۆ به شه رعیه ت دانانی بیدعه یه کی وه ک مه ولود خویندنه وه بکریت به به لگه، چونکه پیچه وانیه له گه ل فەرموده ی (أن کل بدعة ضلالة).

وه مه رجیش نیه هه ر کاریک که زۆربه ی موسلمانان ئە نه جامیان دا کاریکی په سند کراو باش بیت و لای خوای گهره ش باش بیت و پیی رازی بیت، وه شیخ (حمود بن عبدالله التويجري) له وه لامی ئەم شو به یه دا ده لیت: (به راستی مه به ستی (ابن مسعود) ره زای خوای لی بیت ها وه لانی پیغه مبه ر ﷺ، نه که هه ر که سیک له موسلمانان و ئە وانیه ی خوایان ده دهنه پال ئیسلام) ۴۵، که واته مه به ست له (کۆرای موسلمانان) بریتی نیه له کۆرای هه موو موسلمانان له سه ر کاریک به شیوه یه کی گشتی، به لکو مه به ست له (کۆرای موسلمانان) بریتیه له کۆرای زانایان و ئە هلی عیلم، وه شیخ (سليم الهلالي) ده لیت: (کۆرای زانایان هیچ گومانی تیدا نیه که به لگه یه، وه کۆرای بنچینه یی و باوه پ پی کراو بریتیه له کۆرای زانایان له سه ر ده میکدا، وه هیچ گومانیش له وه دا نیه که ئە وانیه ی له سه ر پی پۆشنی نین و خه ریکی لاسایی کردنه وه ئە نه جام دانی کاری بی به لگه ن (المقلدین)، به زانا و ئە هلی عیلم دانانین) ۴۶ .

وه ه ره وه ده لیت: (وه ئە وه ش که ئە و بابه ته پوونتر ده کاته وه ئە وه یه که (ابن مسعود) ره زای خوای لی بیت له هه موو ها وه لان زیاتر دزایه تی و ئینکاری بیدعه ی کردوه و بیدعه چپانی هه جر کردوه) ۴۷ .

وه خویندنه وه ی مه ولود و ناههنگ گپرانیش به بۆنه ی له دایک بوونی پیغه مبه ر ﷺ که بیدعه بیت و به لگه ی له سه ر نه بیت، چۆن ده بیت ئەم فەرموده یه ی (ابن مسعود) ره زای خوای لی بیت بکریت به به لگه له سه ری و بوتریت مادام موسلمانان به باشی ده زانن ئە وه لای خوای گهره ش باشه !!! له کاتیکدا پیغه مبه ر ﷺ فەرمویه تی: (إن الله لا یجمع امتی - أو قال: أمة محمد ﷺ - علی الضلالة) ۴۸ واته: (خوای گهره ته که م - یان ووتی: ئەم ئوممه ته - له سه ر گومرایی کۆ ناکاته وه).

که واته هه رگیزا وه رگیز زانایانی راسته قینه و پۆچوان له زانستی شه رعیدا کۆنابنه وه و بریار له سه ر دروستی ئەم ناههنگ گپران و مه ولود خویندنه وه یه ناده ن، چونکه دلنایان له وه ی که بیدعه یه و هه موو بیدعه یه کیش گومراییه و هه موو گومراییه کیش له ناگردایه .

44 البدعة وأثرها السئ في الأمة، للشيخ سليم الهلالي، ص/ ۲۱ .

45 الرد القوي على الرفاعي والجھول وابن العلوي ص

46 البدعة وأثرها السئ في الأمة ص ۲۱ .

47 البدعة وأثرها السئ في الأمة ص/ ۲۲ .

48 صحيح، رواه الترمذي، ۲۱۶۷ .

به شی سییه‌م

ئه و شوبهانه‌ی که راو بوچونن

شوبه‌ی یه‌که‌م:

بانگه‌شهی ئه‌وه ده‌که‌ن و ده‌لێن: ئه‌و مه‌ولود خویندنه‌وه‌و ئاههنگ گێرانانه‌ مایه‌ی به‌ گه‌وره‌ زانین و به‌ریز دانانی پیغه‌مبه‌ره ﷺ.

له‌ وه‌لامی ئه‌م ئه‌م شوبه‌یه‌دا ده‌لێن: به‌ راستی به‌ گه‌وره‌ زانین و ڕیز دانان بۆ پیغه‌مبه‌ر ﷺ به‌ گوی‌ رایه‌لی کردن و جی‌ به‌ جیکردنی فرمانه‌کانی و خو‌شویستنی و خو‌ پاراستن و دوور که‌وتنه‌وه‌ له‌ نه‌هیه‌کانی ده‌بیت، نه‌ک به‌ ئه‌نجام دانی بیدعه‌و شتی پڕو پوچ و گونا‌هو تاوان، وه‌ ئاههنگ گێرانیش به‌ بۆنه‌ی له‌ دایک بوونی پیغه‌مبه‌ر ﷺ له‌م ڕووه‌وه‌ زه‌م کراوه‌، له‌ به‌ر ئه‌وه‌ی سه‌رپێچی کردنه‌ له‌ سوننه‌ته‌کانی، وه‌ هاوه‌لان ڕه‌زای خویان لی‌ بیت له‌ هه‌موو که‌س زیاتر پیغه‌مبه‌ریان ﷺ خو‌ش ده‌ویست و به‌ گه‌وره‌یان داده‌نا، وه‌ک (عه‌روه‌ی کوری مسعود) به‌ قوره‌یش ده‌لێت: (أي قوم ، والله لقد وفدت على الملوك ، ووفدت على قيصر ، وكسرى ، والنجاشي ، والله إن رأيت ملكا قط يعظمه أصحابه ما يعظم أصحاب محمد صلى الله عليه وسلم محمدا ، والله إن تنخم نخامة إلا وقعت في كف رجل منهم ، فذلك بها وجهه وجلده ، وإذا أمرهم ابتدروا أمره ، وإذا تواضأ كادوا يقتتلون على وضوئه ، وإذا تكلم خفضوا أصواتهم عنده ، وما يحدون إليه النظر تعظيما له) ٩١، واته‌: (ئهی قه‌وم: سویند به‌ خوا به‌ وه‌فدو نوینه‌ر ڕویشتووم بۆ لای زۆر له‌ پاشاو فه‌رمان ڕه‌واکان، ڕویشتووم بۆ لای قه‌یصه‌رو کیسراو نه‌جاشی، سویند به‌ خوا هه‌یج پاشاو فه‌رمان ڕه‌وایه‌که‌م نه‌بینیوه‌که‌ هاوه‌لانی به‌ گه‌وره‌یان زانیبیت هه‌ینده‌ی ئه‌وه‌ی هاوه‌لانی محمد ﷺ محمد به‌ گه‌وره‌ ده‌زانن، وه‌ سویند به‌ خوا ئه‌گه‌ر تف و به‌لغه‌م فری‌ بدات ئه‌وه‌ له‌ ده‌ستی یه‌کیک دایه‌ له‌وان و، وه‌ ده‌یه‌ینیت به‌ ده‌م و چاوو پیستیدا، وه‌ ئه‌گه‌ر فه‌رمانیکیان پی‌ بکات پیش برکی‌ ده‌که‌ن له‌ جی‌ به‌ جیکردنی فه‌رمانه‌که‌ی، وه‌ ئه‌گه‌ر ده‌ست نوێژ ده‌گری‌ت نزیکه‌ کوشتار بکه‌ن له‌ سه‌ر ئاوی ده‌ست نوێژه‌که‌ی، وه‌ ئه‌گه‌ر قسه‌ ده‌کات ده‌نگیان نزم ده‌که‌نه‌وه‌ له‌ لای ئه‌و، وه‌ به‌رده‌وام به‌ چاوی ڕیزو گه‌وره‌ دانانه‌وه‌ تی‌ ده‌پوانن)، وه‌ له‌ گه‌ل ئه‌و به‌ گه‌وره‌ دانانه‌شیان بۆ پیغه‌مبه‌ر ﷺ، پوژی له‌ دایک بوونیان نه‌کرد به‌ جه‌ژن و ئاههنگی تی‌دا بگێرن، وه‌ ئه‌گه‌ر کاریکی شه‌رعی و ڕیگه‌ پیدراو بوایه‌، ئه‌وا به‌ دلنیا‌یی یه‌وه‌ ئه‌نجامیان ده‌داو وازیان لی‌ نه‌ده‌هینا.

شوبه‌ی دووه‌م:

وه‌ شوبه‌هه‌و به‌لگه‌یه‌کی تریان ئه‌وه‌یه‌: که‌ خه‌لکانیکی زۆرو له‌ زۆربه‌ی ولاتان ئه‌م کاره‌ ئه‌نجام ده‌ده‌ن، واته‌ (مه‌ولود ده‌خویننه‌وه‌و ئاههنگ ده‌گێرن به‌م بۆنه‌یه‌وه‌).

بۆ وه‌لامی ئه‌م شوبه‌یه‌ش ده‌لێن: به‌لگه‌و ده‌لیل ئه‌وه‌یه‌ که‌ له‌ پیغه‌مبه‌ره‌وه‌ ﷺ جیگه‌رو سابت بووبیت، وه‌ ئه‌وه‌ش که‌ له‌ پیغه‌مبه‌ره‌وه‌ ﷺ جیگه‌ر بووه‌ ئه‌وه‌یه‌ که‌ نه‌هی کردووه‌ له‌ ئه‌نجام دانی بیدعه‌ به‌ شیوه‌یه‌کی گشتی،

49 صحیح البخاری: ۱۷۸/۳، رقم: ۲۷۳۱ - ۲۷۳۲، الفتح: ۳۸۸/۵. و النسائي (۲۷۷۱)، وأبو داود (۱۷۵۴، ۲۷۶۵، ۲۷۶۶،

(۴۶۵۵)، وابن ماجه (۲۸۷۵).

وه ئه و ناههنگ گپرانه‌ش یه کیکه له و بیدعانه، وه ههروه‌ها کارو کرده‌وه‌ی خه‌لکیش ئه‌گه‌ر پیچه‌وانه‌ی به‌لگه‌و ده‌لیل بوون، ئه‌وه نابیت به به‌لگه ئه‌گه‌ر خه‌لکیکی زۆریش بن، خوای گه‌وره ده‌فه‌رمویت: ﴿وَإِنْ تُطِيعَ أَكْثَرَ مَنْ فِي الْأَرْضِ يُضِلُّوكَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ﴾، واته: (ئه‌گه‌ر گوی پاپه‌لی زۆربه‌ی ئه‌وانه بکه‌یت که له‌سه‌ر زه‌وین و گومرا بوون، ئه‌وا تۆش گومرا ده‌که‌ن و له پینگای خوا لات ده‌ده‌ن)، له‌گه‌ل ئه‌وه‌شدا -سوپاس بو خوا- به‌رده‌وام و له هه‌موو سه‌رده‌می‌کدا خه‌لکانیک هه‌بوون که ئینکاری بیدعیا‌ن کردووه‌و پوونیا‌ن کردۆته‌وه که شتیکی باطل و پوچ و بی‌ناوه‌رۆکه، وه کرده‌وه‌ی ئه‌و که‌سه‌ش که به‌رده‌وامه له‌سه‌ر زیندوو کردنه‌وه‌ی ئه‌و بیدعه‌یه نابیت به به‌لگه دوا‌ی ئه‌وه‌ی که حه‌ق و راستیه‌که روون کرایه‌وه.

وه له‌وانه‌ی که ئینکاری ناههنگ گپرانیا‌ن کردووه به‌و بۆنه‌یه‌وه، شیخی ئیسلام (ابن تیمیة) له کتیبی (اقتضاء الصراط المستقیم) دا، وه ئیمام (الشاطبی) له کتیبی (الإعتصام) دا، وه (ابن الحاج) له کتیبی (المدخل) دا، وه شیخ (تاج الدین علی بن عمر اللخمي) کتیبیکی سه‌ربه‌خۆی داناوه له‌سه‌ر ئینکاری کردنی، وه شیخ (محمد بشیر السهسوانی) له کتیبی (صيانة الإنسان) دا، و سید (محمد رشید رضا^۱) نامیلکه‌یه‌کی سه‌ربه‌خۆی له‌سه‌ر ئه‌م باب‌ه‌ته داناوه، وه شیخ (محمد بن ابراهیم آل‌الشیخ^۲) به هه‌مان شیوه نامیلکه‌یه‌کی سه‌ربه‌خۆی داناوه له‌سه‌ری، وه شیخ (عبد‌العزیز بن باز) و جگه له‌وانیش که‌سانیک زۆر به‌رده‌وام و له هه‌موو سالی‌کدا له‌سه‌ر ئینکاری کردنی ئه‌م بیدعه‌یه له لاپه‌ره‌ی رۆژنامه‌و گو‌فاره‌کان ده‌نوسن، له و کاتانه‌ی که ئه‌م بیدعه‌یه ئه‌نجام ده‌ده‌ن.

شوبه‌هی سییه‌م:

وه شوبه‌یه‌کی تریان ئه‌وه‌یه که ده‌لین: به راستی له و مه‌ولود خویندنه‌وه و ناههنگ گپرانانه‌دا، زی‌کرو یادی پیغه‌مبه‌ر ﷺ زیندوو ده‌کریته‌وه.

له وه‌لامی ئه‌م شوبه‌یه‌دا ده‌لین: به راستی زی‌کرو یادی پیغه‌مبه‌ر ﷺ به‌رده‌وام له‌گه‌ل مرو‌فی موس‌لماندا نو‌ی ده‌بیته‌وه، وه دلی به‌و زی‌کرانه‌وه به‌ستراوه‌ته‌وه هه‌ر کاتیکی گوی بیستی ناوی پیغه‌مبه‌ر ﷺ ده‌بیته‌وه له‌کاتی بانگ و قامه‌ت و وتاره‌کاندا، وه هه‌ر کاتیکی شایه‌تومان دینیت له دوا‌ی ده‌ست نو‌یژو له نو‌یژه‌کانیدا و له کاتی سه‌لاوه‌ت دانی

50 الأنعام: ۱۱۶

51 ئه‌م زانایه له بنچینه‌دا خه‌لکی به‌غدایه‌و له سالی (۱۲۸۲)ی کۆچی له دایک بووه، خاوه‌نی گو‌فاری (المنار) بووه‌و ته‌فسیری قورئانی‌شی نوسیوه به ناوی (تفسیر القرآن‌الحکیم) که به ته‌فسیری (مه‌نار) ناسراوه به‌لام ته‌واوی نه‌کردووه، وه له‌سالی (۱۳۵۳)ی کۆچی، کۆچی دوا‌یی کردووه.

52 ناوی (محمد بن ابراهیم بن عبداللطیف بن عبدالرحمن بن حسن بن الإمام محمد بن عبدالوهاب) ه‌ره‌حه‌تی خوا‌یا‌ن لی بیت، له (۱۷/محرم/۱۳۱۱)ی کۆچی له دایک بووه، وه له ژیر چاودیری باوکیدا په‌روه‌رده‌یه‌کی باش ده‌کریت و هه‌ر به مندالی قورئان ته‌واو ده‌کات، وه له ته‌مه‌نی (۱۶) سالی‌دا چاوه‌کانی له ده‌ست ده‌دا، وه ئه‌مه‌ش نه‌ک هه‌ر هیچ کاریگه‌ریه‌کی خرابی له‌سه‌ر نابیت، به‌لکو گه‌رج و گو‌لتر ده‌بیته‌وه له‌سه‌ر به‌رده‌وامی له‌سه‌ر خویندن و به‌شداری کردنی له وانه‌و کۆپی زانایاندا.

وه چه‌نده‌ها زاناو شاره‌زای گه‌وره وانه‌ی شه‌رعیا‌ن لا خویندوووه‌و له‌ژیر ده‌ستیدا پی‌گه‌یشتوون، تا له (۲۴/رمجان/۱۳۸۹)ی کۆچی، کۆچی دوا‌یی ده‌کات. وه له‌دوا‌ی خۆی چه‌ندین فه‌تواو کتیب و نامیلکه‌و باب‌ه‌تی تری به‌جی هیشتوووه که له چه‌ند به‌رگی‌کدا کۆکراونه‌ته‌وه و بلاوکراونه‌ته‌وه.

له‌سه‌ر پیغه مبه‌ر ﷺ و له کاتی زیکر کردنیدا، وه له کاتی ئە‌نجام دانی کاری چاکه‌دا جا واجب بی‌ت یان سوننه‌ت، به‌و شیوه‌یه‌ی که پیغه مبه‌ر ﷺ ئە‌نجامی داوه‌و بۆ ئیمه‌ی به‌ش‌ه‌رع داناو. ئا به‌م شیوه‌یه به‌رده‌وام پیغه مبه‌ری ﷺ له یاده‌و پاداشت و خیری پی‌ ده‌گات، بۆیه مروّفی موسلمان به‌رده‌وام یادی پیغه مبه‌ر ﷺ زیندوو ده‌کاته‌وه‌و دلّی پیغه‌وه به‌ستراوه‌و به‌شه‌وو پۆژو به‌ درێژایی ته‌مه‌نی و به‌و شیوه‌یه‌ش که خوای په‌روه‌ردگار بۆی به‌ش‌ه‌رع داناوین، نه‌ک ته‌نها له پۆژی له دایک بوونیداو به‌س، وه له کاتی‌کدا بیدعه‌یه‌و پیچه‌وانه‌ی سوننه‌ته‌کانیه‌تی، وه به‌و کاره‌ش دوور ده‌که‌ویته‌وه له پیغه مبه‌ر ﷺ و بیبه‌ریشه لی‌ی.

وه پیغه مبه‌ر ﷺ بی‌ پیویسته له‌و ناههنگ گپرانه بیدعه‌یی یه که پیچه‌وانه‌ی ئه‌و به‌ گه‌وره دانان و پرێز به‌خشینه‌یه که خوای گه‌وره پی‌ داوه، وه‌ک ده‌فه‌رمو‌یت: ﴿وَرَفَعْنَا لَكَ ذِكْرَكَ﴾^۲، که هه‌ر کاتیک باس و یادی خوای گه‌وره بکری‌ت له بانگ و قامه‌ت و وتاره‌کاندا، ئە‌وا ئیلا له دوا‌ی ئه‌و؛ باس و یادی پیغه مبه‌ر ﷺ ده‌کری‌ت، وه ئە‌وه‌ش به‌سه بۆ به‌ گه‌وره دانان و خۆش ویستن و نو‌ی بوونه‌وه‌ی زیکرو یادی و سوور بوون له‌سه‌ر شو‌ین که‌وتنی سوننه‌ته‌کانی.

وه خوای گه‌وره‌ش له قورئاندا هیچ منه‌تی به‌سه‌ر موسلماناندا نه‌کردوه به‌ له دایک بوونی پیغه مبه‌ر ﷺ، به‌لکو منه‌تی به‌سه‌ردا کردوون به‌ ناردنی وه‌ک پیغه مبه‌ر؛ خوای گه‌وره ده‌فه‌رمو‌یت: ﴿لَقَدْ مَنَّ اللَّهُ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ إِذْ بَعَثَ فِيهِمْ رَسُولًا مِّنْ أَنفُسِهِمْ﴾^۳، واته: (به‌ راستی خوای گه‌وره منه‌تی به‌سه‌ر موسلماناندا کردوه و نیعمه‌تی به‌سه‌ردا رشتوون به‌وه‌ی که پیغه مبه‌ریکی له‌ناو خۆیاندا بۆ ناردوون)، وه هه‌روه‌ها ده‌فه‌رمو‌یت: ﴿هُوَ الَّذِي بَعَثَ فِي الْأُمِّيِّينَ رَسُولًا مِّنْهُمْ﴾^۴، واته: (ئه‌و خوایه‌ی که له‌ناو خۆیاندا پیغه مبه‌ریکی بۆ ناردوون).

شوبه‌هی چواره‌م:

وه شوبه‌یه‌کی تریان ئە‌وه‌یه که ده‌لێن: مه‌ولود خویندنه‌وه‌و ناههنگ گپران به‌ بۆنه‌ی له دایک بوونی پیغه مبه‌ر ﷺ پاشایه‌کی دادپه‌روه‌رو شاره‌زا دابه‌یئاوه‌و مه‌به‌ستی نزیک بوونه‌وه بووه له خوای گه‌وره. وه‌لامی ئە‌وه‌ش ئە‌وه‌یه که: بیدعه له هیچ که‌سیک قبول ناکری‌ت؛ جا ئە‌و که‌سه هه‌ر که‌سیک بی‌ت، وه له هه‌مان کاتدا نیه‌ت پاکیش کاری ناشه‌رعی و خراپ هه‌لال ناکات ئە‌مه له لایه‌ک، وه له لایه‌کی تریشه‌وه ئە‌و که‌سه که شاره‌زاو دادپه‌روه‌ر بووه ئە‌وه‌ی لی‌ ناخوینریته‌وه‌و وه‌ر ناگی‌ری‌ت که که‌سیکی بی‌ تاوان و مه‌عصوم بووه.

شوبه‌هی پینجه‌م:

وه شوبه‌یه‌کی تریان ئە‌وه‌یه که ده‌لێن: به‌ راستی مه‌ولود خویندنه‌وه‌و ناههنگ گپران له بیدعه چاکه‌کانه (البدعة الحسنة)؛ له‌به‌ر ئە‌وه‌ی سوپاس کردنی خوای گه‌وره‌یه له‌سه‌ر له دایک بوونی پیغه مبه‌ر ﷺ.

53 الشرح/ ۴

54 آل عمران: ۱۶۴

55 الجمعة: ۲

ئهم شوبه‌یه‌ش به‌وه وه‌لام ده‌دریته‌وه که: له بیدعه‌دا هیچ شتیکی چاک و باش نیه، چونکه پیغه مبه‌ران ﷺ فرمویه‌تی: (مَنْ أَحْدَثَ فِي أَمْرِنَا هَذَا مَا لَيْسَ مِنْهُ فَهُوَ رَدٌّ) ^۶، وه هه‌روه‌ها فرمویه‌تی: (فَإِنَّ كُلَّ بَدْعَةٍ ضَلَالَةٌ)؛ به پپی ئهم فرمودانه پیغه مبه‌ران ﷺ حوکمی دا به‌سه‌ر هه‌موو بیدعه‌یه‌کدا که گومپایی یه، که‌چی ئه‌وانیش ده‌لین: هه‌موو بیدعه‌یه‌ک گومپایی نیه، به‌لکو ئه‌مه بیدعه‌یه‌کی چاک و حه‌سه‌نه‌یه!!!

(ابن رجب) په‌حمه‌تی خوای لی بیته له شه‌رحی (الأربعون النووية) دا ده‌لین: (پیغه مبه‌ران ﷺ که ده‌فرموی: (کل بدعة ضلالة)، ئه‌وه یه‌کیکه له قسه کۆکراوه و پپ مانا‌کانی پیغه مبه‌ران ﷺ و وه هیچ شتیکی لی ده‌رنا‌چیت، وه بنچینه‌یه‌کی گه‌وره و سه‌ره‌کیه له بنچینه‌کانی دین، وه ئه‌وه فرموده‌یه‌ی وایه که ده‌فرمویت: (من أحدث في أمرنا هذا ما ليس منه فهو رد) ^۷؛ وه هه‌ر که‌سیک شتیک دابه‌ینیت و بیداته پال دین و وه هیچ بنچینه‌یه‌کیشی نه‌بیته له دیندا که بۆی بگه‌رپته‌وه، ئه‌وه گومپایی یه و دینی پپروزی ئیسلام به‌ریه له‌و کاره داهینراوه، وه ئه‌مه‌ش هه‌موو بابه‌ته‌کانی عه‌قیده و بیرو باوه‌رو کرداره‌کان و وته ئاشکراو په‌نه‌انه‌کان ده‌گرپته‌وه) ^۸.

وه ئه‌وانه‌ش هیچ به‌لگه‌یه‌کیان به‌ده‌سته‌وه نیه له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی که ئهم بیدعه‌یه، بیدعه‌یه‌کی چاک و باشه‌ته‌نها چه‌ند شتیکی نه‌بیته، ئه‌وانیش:

أ- وته‌ی (عمری کورپی خطاب) په‌زای خوای لی بیته که ده‌ریاره‌ی نوپژی (ته‌پاویح) فرموی: (نعمت البدعة هذه).

ب- وه چه‌ند شتیکیش داهینراون و هاوه‌لان و پپشین ئینکاریان نه‌کردوه؛ وه‌ک: کۆکردنه‌وه‌ی قورئان له یه‌ک کتیبدا، وه نوسینه‌وه‌ی فرموده‌کانی پیغه مبه‌ران ﷺ.
وه وه‌لامی ئهم شوبه‌انه‌ش ئه‌وه‌یه که:

ئهم کارانه هه‌مویان بنچینه‌یه‌کیان هه‌یه له شه‌رعداو بیدعه‌نین:

➤ عومه‌ری کورپی خطاب په‌زای خوای لی بیته که فرمویه‌تی: (نعمت البدعة هذه) مه‌به‌ستی بیدعه‌ بووه له پووی زمانه‌وانیه‌وه نه‌ک له پووی شه‌رعه‌وه، وه هه‌ر شتیکی بنچینه‌یه‌کی هه‌بیته له شه‌رعداو بگه‌رپته‌وه سه‌ری، وه وتراش ئه‌وه بیدعه‌یه؛ ئه‌وه لیره‌دا مه‌به‌ست لی بیدعه‌ی زمانه‌وانیه نه‌ک بیدعه‌ی شه‌رعی، چونکه بیدعه‌و داهینان له شه‌رعدا هیچ بنچینه‌یه‌کی نیه که بگه‌رپته‌وه سه‌ری.

➤ وه (ته‌پاویح) کردنیش پیغه مبه‌ران ﷺ چه‌ند شه‌ویک بۆی ئه‌نجام دان و ئه‌وانیش له دوایه‌وه ئه‌نجامیان دا، به‌لام له دوا‌بیداو له ترسی ئه‌وه‌ی واجب بکریته له‌سه‌ر ئومه‌ته‌که‌ی وازی لی هینا، وه هاوه‌لانیش په‌زای خویان لی بیته به‌رده‌وام بوون له‌سه‌ری و ئه‌نجامیان ده‌دا به‌کۆمه‌ل کۆمه‌ل و به‌جیا له ژبانی پیغه مبه‌ران ﷺ و له دوا‌ی مردنیشی، تا ئه‌و کاته‌ی عومه‌ری کورپی خه‌تتاب په‌زای خوای لی بیته کۆی کردنه‌وه له دوا‌ی یه‌ک پپیش نوپژ (امام) داو به‌و شیوه‌یه‌ی که له دوا‌ی پیغه مبه‌ران ﷺ ئه‌نجامیان ده‌دا، وه ئه‌مه‌ش هیچ بیدعه‌ نیه له شه‌رعدا.

56 سبق تخریجه

57 سبق تخریجه

58 جامع العلوم والحکم ص/۲۳۳.

➤ وه کۆکردنه وه‌ی قورئانیش له یه‌ک کتیبدا، به‌هه‌مان شیوه بنچینه‌یه‌کی هه‌بووه له شه‌رعدا، چونکه پیغه مبه‌ر ﷺ فه‌رمانی کرد به نوسینه وه‌ی قورئان، به‌لام ئه‌و کات به جیا جیا ده‌نوسرا، وه هاوه‌لان کۆیان کرده وه له یه‌ک کتیبدا تا بپاریزیت.

➤ وه نوسینه وه‌ی فه‌رموده‌ش به هه‌مان شیوه بنچینه‌ی هه‌بووه له شه‌رعدا؛ وه پیغه مبه‌ر ﷺ فه‌رمانی کرد به چه‌ند هاوه‌لێکی نوسینه وه‌ی هه‌ندی له فه‌رموده‌کانی، وه که نه‌ش ده‌نوسرایه وه له سه‌رده‌می ئه‌ودا ﷺ به شیوه‌یه‌کی گشتی، ئه‌وه ریگریک هه‌بوو له نوسینه وه‌ی دا، ئه‌ویش ترسان بوو له وه‌ی که له‌گه‌ل قورئانی پیروژدا تیکه‌ل ببیت، له کاتی‌کدا فه‌رموده‌ی پیغه مبه‌ریشه ﷺ، وه کاتی‌کیش کۆچی دوایی کرد ﷺ، ئه‌و ریگریه نه‌ما له به‌رده‌م نوسینه وه‌یدا؛ چونکه قورئان ته‌واو بوو له پیش مردنی پیغه مبه‌ر ﷺ، ئه‌وه بوو موسلمانانیش دوا‌ی ئه‌وه هه‌ستان به نوسینه وه‌ی سوننه‌ت و فه‌رموده‌کانی پیغه مبه‌ر ﷺ بۆ پاراستنی له نه‌مان و له‌ناو چوون، وه خوای گه‌وره پاداشتیان بداته وه له سه‌ر ئیسلام و موسلمانان به باشترین پاداشت؛ له وه‌ی که قورئانی پیروژو سوننه‌ت و فه‌رموده‌ی پیغه مبه‌ریان ﷺ پاراست له له‌ناو چوون و گالته‌ی گالته جاران.

وه دیسان پێیان ده‌وتیت: بۆچی ئه‌م سوپاس کردنی نیعمه‌ته - به‌گومانی ئیوه - ئاوا دوا که‌وت؟! وه باشترینی سه‌ده له هاوه‌لان ره‌زای خویان لی ببیت و شوپین که‌وتوان و شوپین که‌وتوانی ئه‌وانیش پێی هه‌لنه‌ستان؟! له کاتی‌کدا ئه‌وان گه‌وره‌ترین و زۆرتین خۆشه‌ویستیان هه‌بوو بۆ پیغه مبه‌ر ﷺ، وه سور تریش بوون له سه‌ر کاری چاکه‌و هه‌ستان به سوپاس کردنی خوای گه‌وره له سه‌ر نیعمه‌ته‌کانی، وه ئایا ئه‌وه‌ی بیده‌ی مه‌ولود خویندنه وه و ناهاهنگ گپرانی داهیناوه به بۆنه‌ی له دایک بوونی پیغه مبه‌ر ﷺ زیاتر پینمویی و هیدایه‌ت دراو بووه له‌وان و سوپاس کردنی‌شی بۆ خوای گه‌وره له سه‌ر نیعمه‌ته‌کانی گه‌وره‌تر بووه له‌وان؟! حاشا و کلا.

شوبه‌هی شه‌شه‌م:

وه هه‌روه‌ها شوبه‌یه‌کی تریان ئه‌وه‌یه که ده‌لێن: بیده‌ ده‌کریت به پینج به‌شه‌وه؛ ئه‌ویش بیده‌ی (واجب و سوننه‌ت و ریگه پیدراوو مه‌کروهو هه‌رامه!!!)، وه ئه‌وه‌ی که ئیمه‌ش ئه‌نجامی ده‌ده‌ین ده‌که‌وێته ژیر بیده‌ی (سوننه‌ت یان ریگه پیدراوه‌وه)، بۆیه ئیمه له ئه‌نجامدانی پاداشتمان ده‌ست ده‌که‌وێت!!!

شیخی پێشه‌وا أبو حفص تاج الدین الفاکهانی ره‌حمه‌تی خوای لی ببیت له کتیبی (المورد فی عمل المولد) دا وه‌لامی ئه‌م شوبه‌یه ده‌داته وه ده‌لێت: (به‌کۆرای زانایان ئه‌وه واجب نیه، وه هه‌روه‌ها سوننه‌تیش نیه؛ چونکه حه‌قیقه‌تی سوننه‌ت: ئه‌وه‌یه که شه‌رع داوای کردبیت به‌ی ئه‌وه‌ی له سه‌ر وازه‌ینانی لۆمه کرابیت، وه ئه‌مه‌ش شه‌رع ریگه‌ی پێ نه‌داوه، وه هاوه‌لانیش ئه‌نجامیان نه‌داوه، وه هه‌روه‌ها شوپین که‌وتوان و زانا راسته‌قینه‌و به‌رزه‌کانیش ئه‌نجامیان نه‌داوه).

وه هه‌روه‌ها ده‌لێت: (وه دروستیش نیه موباح و ریگه پیدراو ببیت، چونکه بیده‌و داهینان له دیندا به‌کۆرای موسلمانان ریگه پیدراو نیه).

پاشان ده‌لێت: (هیچ شتی‌ک نه‌ماوه ته‌نها ئه‌وه نه‌بیت که یان مه‌کروهه، یان هه‌رامه، وه ئه‌و کاته‌ش قسه‌ کردن ده‌رباره‌ی له دوو پوهه‌یه‌یه:

یه‌که‌میان: ئه‌وه‌یه که که‌سی‌ک به‌ مالی خۆی ئه‌نجامی ده‌دات بۆ مال و مندال و خاوو خیزانی، وه ئه‌م کۆپو کۆبوونه‌وه‌یه جگه له خواردن هیچی تر نیه، وه له گوناوه‌و تاوان نزیک نابنه‌وه، وه ئه‌وه‌ی که وه‌صفمان کرد ئه‌وه

بیدعه یه کی مه کروهو و پیگه پی نه دراوه، له بهر ئه وهی که زاناو خواپه رستانی پیشوو، ئه وانهی که شاره زای ئیسلام و زانای سه رده م و خه لک بوون، ئه نجامیان نه داوه .

دووهمیان: وه له خالی دووهمیاندا ئاماژه به کۆمه لیک کاری ناشه رعی ده کات که تیا یاندا ئه نجام ده دریت، له وانه: ئه نجامدانی گونا هو تاوان و کاری پیگه پی نه دراو، وه ههروه ها ووتنی گۆرانی و لیدانی ده ف^۹ و کۆبوونه وهو تیکه ل بوونی پیاوان و ئافه رته تان به یه که وهو پۆچونیان له ناو هه واو ئاره زووی خو یاندا .
ئینجا ده رباره یان ده لیت: (هیچ دوو که سیک خیا لیا ن نیه له حه رامیتی ئه و شته دا، وه ههروه ها هیچ مرۆفیککی خاوه ن که سایه تی و عاقل و تیگه یشتوو ئه وه به باش نازانیت)^{۶۰}.

شوبه ی حه وته م

وه هه ندیک تریا ن ئه م شوبه یه ده هیننه وهو ده لیت: به راستی ئاههنگ گپران به بۆنه ی له دایک بوونی پیغه مبه ر ﷺ ده رخستنی خو شه ویسته یه بۆی؛ وه ده رخستنی خو شه ویسته ی بۆی شتیکی شه رع ی و پیگه پیدراوه !!!

وه لام: گومانی تیدا نیه که خو ش ویسته ی پیغه مبه ر ﷺ پیویسته له سه ر هه موو موسلمانیک، وه زیاتر له خو شویسته ی نه فسی خو ی و منال و دایک و باوک و هه ر هه موو خه لکی، به لام ئه مه ش مانای ئه وه نیه که شتیکی دابه ینین و به شیوه یه ک خو شه ویسته ی بۆ ده ر بپرین که شه رع بۆی دانه ناوین، به لکو خو شویسته ی؛ گو ی رایه لی کردن و شوین که ووتنی ده گریتته وه، که ئه مه ش گه وره ترین ده ر بپرینی خو شه ویسته ی بۆی ﷺ.

وه ک ئیمامی شافعی ره حمه تی خوا ی لی بیت ده لیت:

لو کان حبك صادقاً لأطعته إنَّ المحب لمن یحب مطیع

واته: (ئه گه ر خو شه ویسته یه که ت راسته قینه یه بۆی ئه وا گو ی رایه لی ده که یه ت، چونکه به راستی خو شه ویسته ی بۆ خو شه ویسته یه که ی گو ی رایه له).

وه ههروه ها خو ش ویسته ی پیغه مبه ر ﷺ زیندوو کردنه وهی سوننه ته کانی ده گریتته وه، وه گرتنی به خرپکان و دوور که و تنه وهش له هه موو ئه و شتانه ی که وا پیچه وانه ی سوننه ته کانیه تی و نه هی لی کردوون، وه بی گومان هه ر شتیکی که پیچه وانه ی سوننه ته کانی بیت ئه وه بیدعه یه و قیزه ونه و سه ر پیچه کی ئاشکرای پیغه مبه ره ﷺ؛ وه ئاههنگ گپرانیش به بۆنه ی له دایک بوونی ئه وو جگه له ویش له بیدعه کانه، وه نیه تی پاکی شه رعیه ت به داهینان و بیدعه نادات له دیندا؛ چونکه دین له سه ر دوو بنچینه ی سه ره کی وه ستاوه، ئه وانیش: (الإخلاص والمتابعة)ن، واته: (تابیه ت بیت و له بهر خاتری خوا ی گه وره ئه نجام بدریت وه ههروه ها به و شیوه یه ش بیت که پیغه مبه ر ﷺ)

⁵⁹ وه له سه رده می خو ماندا ده بیینن که به ناوی هونه ری ئیسلامیه وه چه نده ها ئاله ت و ئامیری تر له و جو ره بۆنه و ئاههنگانه دا به کار ده هینرین که گومان له وه دا نیه که هه موویان حه رامن و شه رع پیگه ی پی نه داون، که چی زۆرک به ناو زاناو بانگه وازی کاران بۆ ئایینی پیروزی ئیسلام له کتیب و بلاوکراوه و پۆژنامه کانیان خو یان و خه لکیش گومرا ده که ن به وهی که ئه م ئامیرانه ی موسیقا حه لالان و هیچیان له سه ر نیه، وه بینیتان که فاکهانی ره حمه تی خوا ی لی بیت باسی ده ف ده کات؛ ئه ی که له سه رده می ئیمه دا ژیا بایه ده بوو چی به و خه لکانه و تبا یه که باس مان کردن؟! وه بۆ شاره زایی زیاتر ده رباره ی حوکمی ئامیره کانی موسیقا بروانه کتیبی (تحريم آلات الطرب) ی شیخ ئه لبانی ره حمه تی خوا ی لی بیت.

⁶⁰ بروانه: المورد في عمل المولد، للفاكهاني، بتحقيق علي الحلبي، (ص ۱۰-۱۲).

ئه‌نجامی داوه)، خوای گه‌وره ده‌فه‌رمویت: ﴿بَلَىٰ مَنْ أَسْلَمَ وَجْهَهُ لِلَّهِ وَهُوَ مُحْسِنٌ فَلَهُ أَجْرُهُ عِنْدَ رَبِّهِ وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ﴾^{۶۱}، واته: (هر که سیک پوو بکاته خواو له و زیاتر که‌سی تر نه په‌رستیت له هه‌مان کاتدا چاکه‌کاریش بی‌ت، ئه‌وه پاداشتی لای خوای گه‌وره‌یه و توشی هیچ ناخوشی و ترس و بیمیکیش نابیت). (أسلم وجهه) ئیخلاسه بۆ خوای گه‌وره، (وهو محسن)، بریتیه له شوین که‌وتنی پیغه‌مبه‌ر ﷺ و (بی‌کان)ی سوننه‌ته.

شوبه‌ی هه‌شته‌م:

وه یه‌کیکی تر له شوبه‌کانیان ئه‌وه‌یه که ده‌لین: له زیندوو کردنه‌وه و ئاههنگ گپران و مه‌ولود خویندنه‌وه و خویندنه‌وه‌ی سیره و ژیان پیغه‌مبه‌ر ﷺ له و یاده‌دا، زیاتر سوورمان ده‌کات له‌سه‌ر شوین که‌وتنی!!!
له وه‌لامدا پێیان ده‌لین: به‌راستی خویندنه‌وه‌ی سیره و ژیان پیغه‌مبه‌ر ﷺ وه شوین که‌وتنی؛ به‌رده‌وام کاریکی داواکراوه به‌دریژیی سال و دریژیی ته‌مه‌ن، به‌لام تاییه‌ت کردنی پوژیکی دیاری کراو به‌و بۆنه‌یه‌وه به‌بی‌ به‌لگه‌و ده‌لیل ئه‌وا به‌دلنایی یه‌وه بیدعه‌یه، وه (هه‌موو بیدعه‌یه‌کیش گومراییه)، وه بیدعه‌ش هیچ به‌ره‌میکی نابیت ته‌نها دوور که‌وتنه‌وه نه‌بی‌ت له سوننه‌ت و ریازی پیغه‌مبه‌ر ﷺ^{۶۲}.

شوبه‌ی نۆیه‌م:

وه له شوبه‌یه‌کی تریاندا ده‌لین: ئاههنگ گپران به‌بۆنه‌ی له دایک بوونی پیغه‌مبه‌ر ﷺ، ده‌ربیرینی دلخوشی و شادومانیه به‌و بۆنه‌یه‌وه.

وه‌لامی ئه‌م شوبه‌یه به‌م شیوه‌یه ده‌ده‌ینه‌وه:

➤ بی‌گومان به‌لگه‌ له‌سه‌ر دروستی کاریک یان دروست نه‌بوون و پێگری کردن لێی له‌خۆش حالی و شادومانی یان دل‌ته‌نگی و غه‌مباری خه‌لکی وه‌رناگیریت، به‌لکو له‌قورئان و سوننه‌ت و کۆپای زانایان (اجماع‌العلماء) وه‌ر ده‌گیریت، وه ئه‌وانه‌ش که بانگه‌وازی ده‌که‌ن بۆ دروست بوون و شه‌رعیه‌ت دان به‌مه‌ولود خویندنه‌وه و ئاههنگ گپران به‌م بۆنه‌یه‌وه، هیچ به‌لگه‌یه‌کیان به‌ده‌سته‌وه نیه‌ نه‌ له‌قورئان و نه‌ له‌سوننه‌ت و نه‌ له‌کۆپای زانایان، هه‌ر بۆیه ئه‌م بانگه‌وازی بۆ کردنه‌یان پوچه‌له‌و په‌ت ده‌کریته‌وه به‌سه‌ریاندا.

➤ سوننه‌تی راست و دروستی پیغه‌مبه‌ر ﷺ ده‌لاله‌ت ده‌کاته‌سه‌ر زه‌م کردن و به‌خراب دانانی بیدعه‌و خۆ پاراستن و وریا بوون لێی، وه بیدعه‌ی مه‌ولودیش یه‌کیکه‌ له‌و بیدعه‌ داھینراوانه‌ی که‌ دوا‌ی ماوه‌یه‌کی زۆر له‌مردنی پیغه‌مبه‌ر ﷺ داھینراوه‌و له‌ناو ئه‌و بیدعه‌انه‌دایه‌ که‌ پیغه‌مبه‌ر ﷺ زه‌می کردوون و وریایی و پاریزی داوه‌ به‌ ئومه‌ته‌که‌ی ده‌رباره‌یان.

➤ وه‌هه‌روه‌ها پێویسته له‌سه‌ر موسلمان که‌ به‌رده‌وام دلخۆش بی‌ت به‌ پیغه‌مبه‌ر ﷺ و سه‌لاواتی له‌سه‌ر بدات و به‌رده‌وام سوننه‌ته‌کانی جی‌به‌جی بکات و شوپینان بکه‌ویت، نه‌که ئه‌و دلخۆشیه‌ کورت هه‌لبینێ له‌ته‌نها شه‌وو

61 البقرة: ۱۱۲

62 شوبه‌ی یه‌که‌م تا‌هه‌وته‌م له (حکم‌الإحتفال بذكری المولد النبوی) نویسنی شیخ (صالح بن فوزان الفوزان) لاپه‌ره (۱۴۳ - ۱۴۸) وه‌رگیراوه‌ که له‌کتیپی (حقوق‌النبي بين‌الإحلال والإحلال) له‌گه‌ل کۆمه‌لێک بابه‌تی تردا که هه‌موویان په‌یوه‌ندیان به‌مه‌ولود خویندنه‌وه و ئاههنگ گپران وه‌هیه‌ بئاو کراوه‌ته‌وه، که‌کتیپی ناو‌براو کۆمه‌لێک بابه‌تی به‌نرخ‌ی تیدا کۆکراوه‌ته‌وه که هه‌موویان ده‌رباره‌ی بیدعه‌ی مه‌ولود خویندنه‌وه و ئاههنگ گپران به‌بۆنه‌ی له‌دایک بوونی پیغه‌مبه‌ر ﷺ.

رۆژیک له سالیكداو له وشه وو پۆژه ش ته نها له ئاههنگیك و مه ولود خویندنه وه به كدا كه ههچ بنچینه به كی نیه له ئایینی پیرۆزی ئیسلامدا^{۶۳}.

شوبهه ی دهیام:

وه له شوبهه به كی تر دا ده لێن: ئاههنگ گێران و مه ولود خویندنه وه به بۆنه ی له دایک بوونی پیغه مبه ران ﷺ، گه یان دن و به جیه ی نانی به شیک له حق و مافه گه وره كانی پیغه مبه ره ﷺ له سه رمان، چونكه خوای گه وره به هوی ئه وه وه ئیمه ی هیدایهت دا وه له ئاگر پزگاری کردوین و له گو مریای و تاریکایی ده ری هینا وین بۆ نورو پۆشنایی. له وه لآمی ئه م شوبهه به دا ده لێن:

یه که م: به راستی ئاههنگ گێران به بۆنه ی له دایک بوونی پیغه مبه ران ﷺ و مه ولود خویندنه وه و دانان و دیاری کردنی ئه و پۆژه به جه ژن، ههچ بریتی نیه له گه یان دن و جی به جی کردنی مافه كانی پیغه مبه ران ﷺ له سه رمان، به لکو له راستیدا بێ پزیری نوان دن له به رامبه ر پیغه مبه ردا ﷺ له دوو رو وه:

۱- ئه وان ه ی ئاههنگ ده گێرن به و بۆنه به وه پۆژیکیان به جه ژن دانا وه كه ئیزنی خوای گه وره ی له سه ر نیه و پیغه مبه ریش ﷺ فه رمانی پی نه کردو وه، وهك (ئیمام مالیک) په حمه تی خوای لی بی ت ده فه رمو ی ت: (هه ر كه سیك بیده به كه له ئیسلامدا دا به ی نیت و به چا كیشی بزانی ت، ئه وه به راستی وا گو مان ده بات كه پیغه مبه ران ﷺ خیا نه تی له په یام و ئایینی خوادا کردو وه، چونكه خوای گه وره ده فه رمو ی ت: ﴿ اَلْیَوْمَ اَکْمَلْتُ لَکُمْ دِیْنَکُمْ ﴾^{۶۴}، وه هه ر شتی کیش ئه و پۆژه (سه رده می پیغه مبه ران ﷺ) دین نه بو ی ت ئه وه ئه م پۆ نابی ت به دین).

۲- وه به راستی سه ری پی چی فه رمانه كانی پیغه مبه ریان ﷺ کردو وه، به وه ی كه پیغه مبه ران ﷺ له زۆر فه رموده دا وریای و ئاگاداری دا وه له ئه نجام دانی بیده وه کاری دا هینرا و له شه رعدا، به لآم ئه وان گو ی نادهن به و فه رموده راستانه ی كه فه رمونی و مانای فه رموده كان ده گو یرن، له و فه رمودانه ش: (وشر الأمور محدثاتها) وه هه رو هها (وكل محدثة بدعة، وکل بدعة ضلالة، وکل ضلالة فی النار) وه هه رو هها (من عمل عملاً لیس علیه امرنا فهو رد).

دوو وه: وه هه رو هها پییان ده وتری ت: به راستی جی به جی کردنی حق و فه رمانه كانی پیغه مبه ران ﷺ ته وا و نابی ت ته نها به گو ی رایه لی کردن و شو ی ن كه وتنی رینوما یی به كانی و ده ست گرتن به سوننه ته كانی و بلا و کردنه وه ی بانگه وازه كه ی نه بی ت، وه هه رو هها دوور كه وتنه وه له هه موو شتیك كه پیچه وان ه ی فه رمانه كانی ئه و بی ت، وه به جی هینانی مافه كانی پیغه مبه ران ﷺ ههچ كاتیکی دیاری كراوی بۆ نیه و به لکو له هه موو كاتیكدا وا جبه، وه هه ر كه سیك وا گو مان بیات كه هه ندی له حق و مافه كانی پیغه مبه ران ﷺ له وشه وو پۆژه دا به جی ده هینیت، ئه وه ههچ گو مانی تی دا نیه كه له حق و مافه كانی پیغه مبه ری ﷺ كه م کردۆ ته وه.

سییه م: وه هه رو هها ئه و مه ولود خویندنه وه و ئاههنگ گێرانه له وشه وو پۆژی له دایک بوونی پیغه مبه ردا ﷺ، به ههچ شیوه به كه له شیوه كان پیغه مبه ران ﷺ ئه نجامی نه دا وه، وه هه رو هها سوننه ت و عیباده تی پیغه مبه ران ﷺ له شه وی له دایک بوونیدا ههچ جیا وازیه کی نه بو وه له گه ل ههچ شه ویک له شه وه كانی تر دا، وه ههچ شتی کیش نه ها تو وه ده رباره ی ئه وه ی كه ئه و شه وه ی دیاری کرد بی ت به شتیك له عیباده ت کردن، وه هه رو هها خه لکی شی كو

63 بیوانه: (الرد القوي على الرفاعي والمجهول وابن العلوي) ص/ (۱۱۹ - ۱۲۰).

نه کردۆته وه بۆ خویندنه وه و باس کردنی چاکه‌کانی و ژیانه‌که‌ی و گوئی گرتن لییان. وه خیر و چاکه‌ش هه‌مووی له ده‌ست گرتن به سوننه‌ت و پینومایی یه‌کانیه‌تی ﷺ، وه هه‌روه‌ها وازه‌ینانه له هه‌موو ئه‌و شته زیاد کراو و بیدعانه‌ی که خه‌لکی له دوای ئه‌و دایان هیناون⁶⁵.

شوبه‌هی یانزه‌هه‌م:

له شوبه‌یه‌کی تریاندا ده‌لین: مه‌ولود خویندنه وه و ناههنگ گپران به و بۆنه‌یه وه، کۆبونه وه یه‌که بۆ زیندوو کردنه وه‌ی یادی پیغه مبه‌ر ﷺ، وه ئه‌مه‌ش کاریکی شه‌ری و پینگه پیدراوه له ئیسلامدا، به قیاس کردنی له‌گه‌ڵ کارو کرده وه‌کانی حه‌ج.

وه‌لام:

یه‌که‌م: گومان بردن به وه‌ی که کۆبونه وه و دانیشتن له مه‌ولود خویندنه وه و ناههنگ گپراندا به بۆنه‌ی له دایک بوونی پیغه مبه‌ر ﷺ کاریکی شه‌ری و پینگه پیدراوه؛ ئه‌وه قسه کردنه له سه‌ر وته‌کانی خوای گه‌وره و پیغه مبه‌ر ﷺ، له به‌ر ئه‌وه‌ی خوای گه‌وره کۆبونه وه و دانیشتنی بۆ یادی پیغه مبه‌ر ﷺ نه له پۆژی له دایک بوونی و نه له پۆژه‌کانی تردا به شه‌رع دانناوه وه پیغه مبه‌ریش ﷺ شه‌ریه‌تی پی نه‌داوه نه به کردارو نه به گوفتار.

دووهم: وه هه‌روه‌ها گه‌وره‌ترین هه‌له و نه‌زانی ئه‌وه یه که بیدعه‌ی مه‌ولود خویندنه وه و ناههنگ گپران به بۆنه‌ی له دایک بوونی پیغه مبه‌ر ﷺ قیاس بکریت به سه‌ر کارو کرده وه‌کانی حه‌جدا، که ئه‌مه‌ش خراپترین و فاسدترین قیاسه که ده‌کریت له نیوان کارو کرده وه‌کانی حه‌ج، وه خوای گه‌وره به شه‌ری دانناوه بۆ به‌نده‌کانی، به‌لکو دانراوی شه‌یتانه و پازاندویه ته‌وه بۆ خه‌لکی نه‌زان و نا تیگه‌یشتوو به ناوی دینه وه به هۆی فاطمیه‌کان و سولتان مظفری هه‌ولیره وه⁶⁶.

شوبه‌هی دوانزه‌هه‌م:

یه‌کی له و شوبه‌هانه‌ی تریان که ده‌یه‌یننه وه ئه‌وه یه که ده‌لین: راسته پیغه مبه‌ر ﷺ ناههنگی بۆ له دایک بوونی خۆی نه‌گپراوه و مه‌لودی نه‌خویندۆته وه؛ به‌لام له هه‌مان کاتدا له هیچ فرموده‌یه‌کیدا باسی له خراپی ناههنگ گپران و مه‌لود خویندنه وه به‌م بۆنه‌یه وه نه‌کردوه و به هیچ شیوه‌یه‌کیش نه‌ی لی نه‌کردوه، وه له قسه کردن ده‌رباره‌ی شوبه‌هه‌که‌یان به‌رده‌وام ده‌بن و ده‌لین: وه که ئیمه‌ش ناههنگ ده‌گپین و مه‌لود ده‌خوینینه وه، ئه‌وه هیچ بی فرمانی و سه‌ری‌پچه‌کمان له به‌رامبه‌ر سوننه‌ت و فرموده‌کانی پیغه مبه‌ر ﷺ نه‌کردوه !!!

له وه‌لامی ئه‌م شوبه‌هدا به پشتیوانی خوای په‌روه‌ردگار ده‌لین:

راسته که پیغه مبه‌ر ﷺ له هیچ فرموده‌یه‌کیدا نه‌ی له مه‌لود خویندنه وه و ناههنگ گپران به بۆنه‌ی له دایک بوونیه وه نه‌کردوه و ته‌نانه‌ت هه‌ر باسی‌شی نه‌کردوه، به‌لام هینانه وه‌ی ئه‌م شوبه‌یه‌ی و کردنی به به‌لگه بۆ شه‌ریه‌ت دان به و بیدعه‌یه (مه‌لود)، جگه له ناشاره‌زایی و بی ناگایی ئه‌م که‌سانه له سوننه‌تی پیغه مبه‌ر ﷺ هیچی تر ناگه‌یه نیت.

چونکه به راستی پیغه مبه‌ر ﷺ دوو جوړ سوننه‌تی بۆ ئیمه به جی هیشتوو، که ئه‌وانیش بریتین له:

65 بیوانه: (الرد القوي على الرفاعي والمجهول وابن العلي) ص/ (۱۴۲ - ۱۴۶).

66 بیوانه: (الرد القوي على الرفاعي والمجهول وابن العلي) ص/ (۱۶۹ - ۱۷۲).

یه که م: (السنة الفعلية) واته: (ئهو شتانه‌ی که پیغه مبه‌ر ﷺ به کرده وه ئه‌نجامی داو، وه ئه‌نجام دان و جی به‌جیکردنیان ده‌بیت به سوننه‌ت بۆ ئیمه).

دووهم: (السنة التركیة) واته: (ئهو شتانه‌ی که پیغه مبه‌ر ﷺ وازی لی هینان و ئه‌نجامی نه‌داو، وه ئه‌م جوهره‌شیان وازه‌نیان لیان و ئه‌نجام نه‌دانیان بۆ ئیمه ده‌بیت به سوننه‌ت).

وه ئه‌وه‌ی که پیغه مبه‌ر ﷺ ئه‌نجامی داوه و کاری پیکردوه، ئه‌وه: یان پیویست و واجبه، وه یان سوننه‌ته و ده‌بیت شوینی بکه‌وین، وه ئه‌وه‌ش که وازی لی هیناوه و ئه‌نجامی نه‌داوه، ئه‌وه وازه‌نیان لی دینه و حه‌ق و راستیه، وه ده‌ست گرتن و شوین که وتنی ری و شوین و سوننه‌تی پیغه مبه‌ر ﷺ هه‌ردوو جوهره‌که‌ی ده‌گریته‌وه به بی جیاوازی.

وه شیخ (صالح آل الشیخ) له‌ بابه‌تیکدا به‌ ناوی (الإقتداء بالسنة فعلاً و ترکاً) ده‌لێت: (وه یه‌کیک له سوننه‌ته‌کانی پیغه مبه‌ر ﷺ) (السنة التركیة) یه، واته: ئه‌و شتانه‌ی که پیغه مبه‌ر ﷺ وازی لی هینان، ئه‌وه‌ش و پیویست ده‌کات که شوین پیغه مبه‌ر ﷺ بکه‌وین له هه‌موو ئه‌و شتانه‌دا که وازی لی هینان، وه هه‌روه‌ها ئه‌و شتانه‌ش که پیغه مبه‌ر ﷺ وازی لی هینان، له هه‌مان کاتدا ده‌یتوانی ئه‌نجامیشیان بدات و هیچ ریگریکیش نه‌بووه له ئه‌نجام دانیاندا له کاتی ژیانیدا ﷺ).

هه‌روه‌ها ده‌لێت: (بۆ نمونه یه‌کیک له‌و سوننه‌ته وازی لی هینراوانه و هه‌رگه‌ه، وه‌ک: (مه‌ولود خویندنه‌وه و ئاهه‌نگ گێران به‌ بۆنه‌ی له دایک بوونیه‌وه)؛ چونکه پیغه مبه‌ر ﷺ رۆژی له دایک بوونی خو‌ی ده‌زانی، وه هه‌وه‌لان ره‌زای خویان لی بیت هه‌ولیان ده‌دا که له خوی گه‌وره نزیك ببنه‌وه، وه یه‌کی له‌و شتانه‌ش که هه‌ولیان داوه پی‌ی له خوی گه‌وره نزیك ببنه‌وه بریتی بووه له خو‌ش ویستنی پیغه مبه‌ر ﷺ که وابه‌و خو‌ش ویستنی پیغه مبه‌ر ﷺ هه‌بوو، وه هیچ ریگریکیش نه‌بوو بۆ ئاهه‌نگ گێران و مه‌ولود خویندنه‌وه به‌و بۆنه‌یه‌وه، که‌وایه نه‌بوونی ریگریک بۆ ئه‌نجام دانی له‌سه‌ر ده‌می پیغه مبه‌ردا ﷺ له‌گه‌ڵ بوونی هۆکاری ئه‌نجام دانی، که بریتی بوو له خو‌ش ویستنی پیغه مبه‌ر ﷺ، بۆیه داهینان و ئه‌نجام دانی ئه‌م بیده‌یه، داهینانیکه پی‌چه‌وانه‌ی سوننه‌ته، وه پیغه مبه‌ریش ﷺ ئاهه‌نگ گێران و مه‌ولود خویندنه‌وه و هه‌وشیوه‌کانی وازی لی هیناوه و ئه‌نجامی نه‌داو، بۆیه وازه‌نیان لیان عیباده‌ته هه‌روه‌ک چۆن پیغه مبه‌ر ﷺ وازی له‌و شتانه هیناوه) ٦٧.

شوبه‌هی سیانزه‌هه‌م:

شوبه‌یه‌کی تری ئه‌وانه‌ی که بایه‌خ به‌ مه‌ولود خویندنه‌وه و ئه‌م ئاهه‌نگه ده‌ده‌ن ئه‌وه‌یه که ده‌یان‌ه‌وێت به‌ شیوازیکی تازو نوێ!! ئه‌نجامی بدن، ئه‌ویش بریتیه له‌و شوبه‌ه و بۆچونه‌ی که (م.علی باپیر) له کتییی (موسلمانان کاملاً) داو له ژیر ناویشانی (پیویسته چۆن یادی له دایک بوونی پیغه مبه‌ر ﷺ بکه‌ینه‌وه؟!) چه‌ند خالیکی هیناوه که به‌ راستی هه‌مویان جیگای تیرامان و سه‌ر سوپمان، چونکه شتیکی که له بنچینه‌دا بیده‌ بیت و نه‌هی لی کرابیت، هه‌رچه‌نده شیوازو پوخساریشی بگوردریت هه‌ر بیده‌یه و شه‌ریه‌تی پی نادریت. وه له‌و خالانه‌ی که باسی کردوون خالی (چواره‌م و پینجه‌م) ه، که به‌م شیوه‌یه باس ده‌کات و ده‌لێت:

67 بپوانه: (مجموع رسائل في ذم البدع و خطر الابتداع لجمع من العلماء) (رسالة: الإقتداء بالسنة فعلاً و ترکاً) للشيخ: صالح آل الشيخ ص/ (٢٤٢).

(چوارەم: وە پڕى دەكەوى خویندنى چەند ئایەتیکی قورئان و تەفسیر کردنیان بە گوێرەى بارو دۆخ و پێویستی خەلکەكە⁶⁸ بکریتە بابەتى ئەو یاد کردنه وەو ئاھەنگ گێرانە .

پینچەم: دیسان زۆر شتیکی ویچوو گونجاو، کە ئینسان بچیتە نیو گولزاری فەرمودە بە پیت و پیزەکانی پىغەمبەرەو ﷺ و چەپکێکیان لى بچنى و، بە شیوەیەکی عاقلانە و حەکیمانە مێشک و دللى خەلکەكە بەو عەترو گوللەو کە لەو چەپکە دەستگیری دەکات، گوللەو ریشین و بۆن خوش بکات)⁶⁹ .
وولام:

(ابن الحاج) رەحمەتى خواى لى بىت لە کتیبى (المدخل) دا باس دەکات و وا دەبینیت کە: هەر شتیک نیهتى مەولودى لى بهیتریت ئەو دەبیت بە بیدعە، تەنانەت ئەگەر لەو پۆژەداو بەو بۆنەیهو خۆت خەریک بکەیت بە خویندنه وەى کتیبى (صحيح البخاري)، کە بەم شیوەیه دەلێت: (وہ هندیکیان واتە —ئەوانەى خەریکی مەولود خویندنه وەن— خویان دەپاریزن لەو —واتە: گوئی گرتن لە گۆرانى و شتەکانى تر— خەریکی خویندنه وەى فەرمودە راستەکانى بوخارى و جگە لەویش دەبن لەبرى ئەو شتانەى تر، لەگەل ئەو شدا کە خویندنه وەى فەرمودەى پىغەمبەر ﷺ یەکیکە لە گەرەترین عیبادەت و هۆکارەکانى لى نزیك بوونەو لە خواى پەروردگار، وە بەرەکەت و خیریکى زۆر گەرەیان تىدایە، بەلام ئەم خیرو بەرەکەتە گەرەو زۆرانە بە مەرچیک دەست دەکەون کە بە شیوەیهکی شەرى و دروست ئەنجام بدرین نەك بە نیهتى مەولود!!! وە ئایا نابینیت کە نوێژ لە گەرەترین عیبادەت و هۆکانى لى نزیك بوونەو یە لە خواى گەرە؟ وە لەگەل ئەو شدا ئەگەر مۆف لە کاتیکى نادروست و نەهى لیکراودا ئەنجامى بدات ئەو ئەو کاتە کارەکەى زەم کراو و پىچەوانەیه لەگەل ئەو شەرى کە خواى گەرە بۆى داناوین، ئەو ئەگەر نوێژ کە گەرەترین عیبادەتە ئەوە حالى بىت، ئەى جگە لە نوێژ دەبیت چۆن بىت؟!)⁷⁰ .

شوبهه‌ى چواردههه‌م:

شوبهه‌یه‌کی تریان ئەو یە کە دەلێن: بەراستی لى بوردەبى و چاوپۆشى کردن یەکیکە لە سیفەتە جوان و بەرزەکانى ئاینه پاکو پیرۆزەکەمان، کە فەرمانى پیکردوین بەو یە کە گفتوگۆو راجیاوازیدا نەرم و نیان و لیبوردە بین لە بەرامبەر موسلماناندا.

وولامى ئەم شوبهه‌یه‌ لە چەند پووێه‌کەو:

۱- بەراستی ئەم لیبوردەبى و نەرم و نیانییه‌ لە بواری دنیاو هەلسوکەوتى خەلکە لەگەل یەکتیریدا، بەلام هاوبەش بۆ خوا دانان و بیدعەو کارى زیاده لە دینداو سەرپىچى لە فەرمانەکانى خواو پىغەمبەر ﷺ دروست نیه‌ چاو پۆشیان لى بکرین، بەلکو پىویستە دزایەتى بکرین و بگۆردرین بە پى توانا، وەك پىغەمبەر ﷺ دەفەرمویت: (من

⁶⁸ لێرەشدا دیارە مامۆستا بە هەلەدا چوو کە دەیه‌ویت قورئان بە گوێرەى پىویستى خەلکەكەو پای ئەوان تەفسیر بکریت وەك لە خالى چوارەمدا دەرەكەویت، بى ئاگا لەو یە کە قورئان کەلامى خواپەو دەبیت بە شىوازیك تەفسیر بکریت و لیک بدیتەو کە راست و دروست بىت و پىچەوانە نەبیت لەگەل ناوهرۆكى قورئانى پیرۆز، وە دەبیت بارو دۆخ و خەلک لە گەل داواکارى و نەهیه‌کانى قورئان خویان بگونجینن نەك بە پىچەوانەو قورئان لەگەل ئەوان بگونجینیت.

⁶⁹ موسلمانى کامل، نوسینى على باپیر، لاپەرە (۱۵۶).

⁷⁰ کتاب (المدخل) لابن الحاج، ص/ (۲۶).

رأى منكم منكرا فليغيره بيده فإن لم يستطع فبلسانه فإن لم يستطع فبقلمه وذلك أضعف الإيمان^{٧١}، واته: (هر كه سيك له ئيوه خهراپه يهكى بينى ئهوا با به دهستى بيگورپيت، ئهگه نهيتوانى ئهوا با به زمانى بيگورپيت، وه ئهگه رهه نهيتوانى ئهوا با به دل پيى ناخوش بيت، وه ئه مهش لاوازترين پلهى باوه ره).

۲- وه پيغه مبهر ﷺ به هيچ شيويهكه لى بورده نه بووه له بهرامبهر بیدعه و بیدعه چيه كاندا، وه به هه مان شيوه هاوه لان و شوين كه وتوان و پيشه و ايانيش، وه ووتেশ له م بواره وه زورن له كتیبه كانى سوننهت و ئه و كتیبه انهى كه له سه ر بیدعه و بیدعه چيه كان و خو پاراستن لييان دانراون.

بۆ نمونه كه عمرى كورپى خه تتاب ره زای خواى لى بيت فه رمانى كرد به برينى ئه و دره ختهى كه پيغه مبهر ﷺ له ژيريدا به يعه تى پيدرا، كاتيك كه گه و ره بوو خه لكى ده چون بۆ ژيرى و زياره تيان ده كرد. وه بۆ وه رگرتنى نمونهى زياتر ده توانيت بگه رپيته وه بۆ ئه و كتیبه انهى كه له م بواره دا دانراون.